+36 26 391 025
dunabogdany.hu
hirado@dunabogdany.hu

Bogdaner Nachrichten
XXXVII. évfolyam, 11. szám, 2026. november

BOGDÁNYI Híradó

Őszbe csavarodott a természet feje,
Dérré vált a harmat, hull a fák levele,
Rövidebb, rövidebb lesz a napnak útja,
És hosszúkat alszik rá, midőn megfutja.

Arany János: Toldi estéje (részlet)

Szeptember 12. ■ Újabb közösségi programsorozat indult a könyvtárban! Dubniczki Cintia **Társasjáték délutánok** címmel indított játékos összejövetelt Dunabogdányban. Az első sikeres találkozót követően októberben további két alkalommal ültek asztalhoz a műfaj kedvelői. Az esemény nyitott, a következő időpontokért figyeljék a közösségi média hirdetéseit, illetve a kihelyezett plakátokat.

Szeptember 20. ■ A tavalyi évhez hasonlóan ismét a dunabogdányi katolikus templom adott otthont a **Budapesti Vonósok** jótékonysági koncertjének. Az Ott Annamáriát is soraiban tudó együttes idén a Figyelj rám! Közhasznú egyesületnek ajánlotta fel a beérkező támogatásokat. Műsorukon Bach-, Liszt- és Grieg-darabok hangzottak el.

II. Dunabogdányi Kocsmakvíz
Az 4. játéknap eredménye

Témakörök:
1. Környezetvédelem
2. Testünk-lelkünk
3. Étel- és italkultúra
4. Sport- és szabadidő
5. Aktualitások
6. Innen-onnan
7. Zöldövezet
8. Szigetvilág

#	Csapatnév	Témakörök								Elért Pont	Bajnoki Pont
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.		
1.	Team Rikiki	5	5	7	5	10	7	9	9	57	25
2.	Bubeszék	6	8	6	9	7	6	3	6	51	22
3.	Söndörgők	5	5	5	6	9	7	4	5	46	20
4-6.	NemCsakVíz	6	7	5	4	9	7	2	5	45	18
	Likőr	6	7	6	4	8	8	2	4	45	18
	Szülői Értekezlet	6	7	5	7	7	8	3	2	45	18
7-9.	6hatós6os	5	3	3	4	10	7	3	6	41	15
	Gugli Guruk	7	5	3	7	9	5	2	3	41	15
	Due Francesco	1	4	7	4	8	6	4	7	41	15
10-12.	Pepita	5	4	7	6	8	6	2	2	40	12
	Sörvájvör	7	4	4	6	8	6	1	4	40	12
	Esélytelenek	4	6	6	4	8	8	1	3	40	12
13.	Aperitív Törzs	6	5	5	3	8	5	2	5	39	9
14.	SixGinTonic	4	7	3	4	8	7	3	2	38	8

Szeptember 25. ■ A **Dunabogdányi Kocsmakvíz** elnevezésű műveltségi vetélkedő 2026-os évadának negyedik fordulóját a **Team Rikiki** csapata nyerte. A képzeletbeli dobogóra Bubeszék és a Söndörgők alakulata fért még fel. Bár csökkent az előnyük, de a 6 fordulóra tervezett bajnokságot továbbra is a címvédő: NemCsakVíz csapata vezeti.

Szeptember 26. ■ A Nepomuki Szent János Plébánia **egyházközségi kirándulást** szervezett a dunabogdányi híveknek. A fénykép kedvéért a máriapócsi Szent Mihály főangyal görögkatolikus templom előtt sorakozott fel a népes zarándoksereg.

Október 4. ■ Az **Idősek napját** ünnepeltük a Művelődési Házban. Az összejövetel elején köszöntőt mondott Liebhardt András polgármester. A továbbiakban óvodánk növendékei, valamint iskolánk tanulói adták elő kis műsorukat. Az est folyamán koncertet adott a Svábzenekar, valamint színpadra lépett Rónaszéki Sebestyén énekes is.

Október 10. ■ **Minden időben** címmel nyílt képzőművészeti kiállítás a Művelődési Ház galériájában. A dunabogdányi Tutaj Műhely vezetőjének, **Varga Annának** különböző technikákkal készült alkotásai november 20-ig láthatók. A tárlat megtekintéséhez előzetes bejelentkezés szükséges.

Kiadja: Dunabogdány Község Önkormányzata ISSN 2498-4612 ■ **Felelős szerkesztő:** Olgyay János ■ **A szerkesztőbizottság tagjai:** Hock Zsuzsa, Kristóf Edit, Olgyay János ■ **Eseményfotók:** Hidas András ■ **Címlapfotó:** Bonifert Tímea ■ **Elérhetőségeink:** +36 26 391 025, www.dunabogdany.hu, hirado@dunabogdany.hu ■ A cikkek maximális terjedelme: 4500 karakter (a meghatározott karakterszám túllépésével érkező írásoknál a szerkesztőbizottság nem tudja garantálni az adott hónapban való megjelenést). **A decemberi számba a cikkek leadási határideje november 10.** A szövegeket word-dokumentum formátumban, a képi illusztrációkat jó minőségben, külön mellékletben csatolva várjuk ■ **Tördelés, nyomdai előkészítés:** Várady-Szabó Bence ■ **Nyomás:** Spori Print Vincze Kft., Fv.: Viznerné Vincze Ingrid, www.sporiprintv.hu

Önkormányzati hírek

MI MÁR A TAVASZRA KÉSZÜLÜNK! – KÖZÖSSÉGI VIRÁGÜLTETÉS

A főút mellett több közterületi ágyásba szeretnénk virághagymákat ültetni, amihez várjuk a közösségünk virágot szerető polgárainak segítségét! Sok-sok virághagymát szeretnénk elültetni a Hivatal előtt, a Posta melletti térnél, a Kultúr, az orvosi rendelő, valamint a Helytörténeti Gyűjtemény épülete előtt.

November 14-én szombaton, 9 órától van szükség a segítő kezekre! Aki tud, hozzon ültető lapátot.

Készüljünk együtt a tavaszra!

DRÁGA CSEMETÉINK

Tavaly szökkent szárba az a kezdeményezés, hogy a község újszülöttjeit köszöntsük és egyben egy gyümölcsfát ajándékozzunk nekik, családjuknak. Folytatódik a kezdeményezés, és hagyománnyá terebélyesedik, az idei évben született vagy születő gyermekeinket szeretnénk ezúttal köszönteni. A fákkal egy darab régi Bogdányt is kapnak a gyermekek, együtt cseperedhetnek és válhatnak jó gyümölcsöt hozó fákká.

Nem titok, a régi fák fajtamentésének programja ez, a karmazsínszagú aranykor patináját hoznánk vissza. Ohács Erika ötlete és szervezése a fajtamentés, Kiss Balázs erdőmérnök, fanemesítő szakmai segítségével. Köszönet érte!

2026. november 28-án, szombaton 10 órakor köszöntjük az újszülötteket és szüleiket, a Művelődési Házban egy fogadás keretében adjuk át a gyümölcsfákat!

Isten éltesse a csemetéket! Isten éltesse Gyermekeinket!

DEFIBRILLÁTOR A HEIM PÉKSÉGNÉL

A Versenyképes Járások Programban olyan célt kellett találni, ami közös érdeke volt a járás településeinek. A járás polgármesterei két ízben a Szentendrei Egészségügyi Intézmény felszereltségének javítása mellett döntöttek, de kérték, hogy minden település kapjon újraélesztő készüléket is. Így került egy mindenki által hozzáférhető készülék elhelyezésre.

Köszönjük Heim Endre segítségét, hogy a pékség falán, kültéren helyezhettük el a készüléket, és hogy a pékség áramot is biztosít az eszköz fűtéséhez! Így télen-nyáron, éjjel-nappal elérhető, a biztonság is adott, kamerával figyelt területen van.

Reméljük, nem lesz rá szükség, de ha igen, mentsen életet a készülék!

FELÚJÍTÁS AZ ÓVODÁBAN

Az óvoda 120 éves épülete került felújításra, utolsó elemeként a közösségünk legkisebb növendékeit fogadó intézményünk épületegyüttesének.

Az Önkormányzat MFP pályázatából, állami forrásból 49.989.587 Ft jutott a felújításra, saját forrásból összesen 25.340.226 Ft-ból épült. A generál tervező a Hungaroset építésziroda, a kivitelező Herr János vállalkozó, a műszaki ellenőrünk Csizmár Robin mérnök volt. Köszönjük a munkájukat, ahogyan annak a 10 alvállalkozónak is, aki részt vett a munkálatokban.

Ezen kívül köszönjük a Dunabogdányi Óvodáért Alapítvány, valamint az alábbi személyek anyagi támogatását is a projekthez: Ádám Attila, Ádám Tamás, Bonifert Bernát, Borda István, Fleckenstein Márton, Fridrich István, Friedrich Zoltán, Gräff László, Láng Tamás, Rudolf János, Tóth András, Zeller Róbert.

Köszönet mindenkinek, aki hozzátett a sikeres felújításhoz. Kívánjuk, hogy gyermekeink ebben a megújult környezetben sportolhassanak, és élhessenek értékes közösségi életet!

Liebhardt András, polgármester

Árnyék a hegyen

A KUTYA-HEGYI IDEGENFORGALMI BERUHÁZÁSRÓL

Egy vita szükségképpen gyorsan érzelmileg telítetté válhat, ez természetes dolog. Főként, ha a felek húsbavágóan élik meg a lehetséges következményeket. Szeretném a realitás talajára visszahúzni ezt a vitát, amely a kutya-hegyi idegenforgalmi beruházás kapcsán fellángolt.

A Hegylakók Egyesülete október 11-én fórumot tartott ezzel kapcsolatban. Ők azt szeretnék elérni, hogy a Helyi Építési Szabályzat (HÉSZ) területre vonatkozó visszacsinálásával lehetetlenítsük el a beruházást. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez nem egyszerű, a falu csődjét is okozhatja egy ilyen lépés.

Ha egy aláírásgyűjtés kapcsán mint polgárt azzal keresnek meg, hogy akarok-e ilyen beruházást, avagy sem, könnyen odakanyarítom a nevem, kinyilvánítva azt, hogy nem. Túl nagy, túl ilyen, túl olyan, és elő sincs készítve. Vagy csak nem tetszik. Pont. Csakhogy ezzel kicsit elkéstek az aláírásgyűjtők. Ha 2024 szeptembere előtt talpaltak volna e civil kezdeményezés jegyében, a feltett kérdés saját lábán megáll. Az élet azonban bonyolult, akkor is, ha ezt nem szeretjük.

Ma ez a kérdés úgy merül fel, hogy akkor lehet megakadályozni, ha az önkormányzat visszaminősíti a területet a HÉSZ-ben. Ez azonban azt jelenti: akarom-e, hogy nagy eséllyel csődbe menjen az önkormányzat? Ön aláírja?

2024 szeptemberéig még mezőgazdasági besorolás (illetve távlatokban kialakítandó kertvárosias lakóövezeti megjelölés) volt e területen, azután rekreációs övezeti. Az átminősítést az önkormányzat végezte. A visszacsinálása súlyos jogkövetkezményekkel jár, a befektető komoly kártérítési igényt támaszthat.

1. A Hegylakókkal egyetértünk abban, hogy ez a 2024. szeptemberi átminősítés nem jó. Az átminősítés folyamata, módja, eredménye. Ez egy rossz örökség, amiért az előző testületet terheli a politikai felelősség.
2. A Hegylakóknak ez az ügy a fontos! Bármi áron visszacsinálni!
3. Nekünk az egész falu a fontos, és felelősségünk van: nem akarjuk csődbe vinni a falut!
4. A kármentésen dolgoztunk, tárgyalásokkal, hogy minden terhelést minimalizáljunk, lehetőleg minél több ellenszolgáltatást nyerjünk a falunak.
5. Érzelmileg érthető, de károsnak gondoljuk presszionálni a falut és az önkormányzatot olyan irányban, aminek kockázatai és következményei beláthatatlanok és vállalhatatlanok.

2024 szeptemberében, az előző ciklus utolsó ülésén elfogadta az akkori testület az új Helyi Építési Szabályzatot, röviden HÉSZ-t. Ennek részeként a Kutya-hegyen egy 4,5 hektáros terület átminősítésre került, rekreációs övezet lett, ahova lombházakat építhet az adott tulajdonos. A befektető az előző ciklusban állami földeket szerzett ott ehhez, és magánemberektől is vásárolt ingatlant, illetve kötött előszerződést is. Az önkormányzattól egy kisebb, beékelődött ingatlant vett tervei megvalósításához.

Az egy legitim vita, hogy jó-e egy ilyen lombházas fejlesztés a falunak, avagy nem. A legutóbbi fórumon elhangzott az a félelem a szervezők részéről, hogy ha ez megvalósul, utána bármi lehetséges. Ingatlanbefektetők lepik el a falunkat. Szeretném hangsúlyozni, hogy „a kormány a helyén van". Ez a faluvezetés nem olyan faluvezetés, ami ezt engedné. Példaként szeretném elmondani, hogy a közelmúltban is keresett egy ingatlanbefektető, hogy az önkormányzat támogatna-e a településen társasházas, lakóparkos beruházást. Nem kérdés, hogy elküldtem őt dolgavégezetlenül. A faluból vétetett és a közösségi szempontokat szem előtt tartó faluvezetés vagyunk. Ide születtünk, itt is akarunk meghalni, nincs hova hátrálnunk. Átérezzük azt a felelősséget, hogy a falu fejlődését a lehetőségeink határáig úgy határozzuk meg, hogy ne kelljen pironkodni az utódaink előtt. Vagyis nem kérdés, hogy mi nem ösztönözzük a betelepülést! Eddigi gondjaink jelentős része is abból származik, hogy a célra elégtelen infrastruktúrával rendelkező területre érkeztek jelentős számban beköltözők az elmúlt évtizedekben.

Úgy gondolom, ha a jelenlegi testület ült volna akkor ott 2024 szeptemberében, akkor ez a HÉSZ átminősítés nem ment volna át.

Az előző, Schuszter Gergely vezette faluvezetést az a politikai – és nem büntetőjogi – felelősség terheli, hogy a HÉSZ módosítás előtt nem vizsgálta a körülményeket (víz, csatorna és út helyzete). Véleményem szerint megáll a felelősségük abban, hogy mi (az önkormányzat és a hegylakók) ebbe a szerencsétlen helyzetbe kerültünk. Nem készült hatástanulmány, sem előzetes terv, számítás, semmi. Ezen kívül nem kötöttek települési szerződést sem, vagyis a HÉSZ módosításért nem kért semmit a községnek, nem írt elő érdemben semminemű fejlesztést a vezetés. Az infrastrukturális hiányosságok miatt ott a null kilométeren ki kellett volna mondani egy nagy kerek nemet. Szeretném rögzíteni, hogy azok a képviselők, akik akkor ott voltak, és a mostani testület tagjai is egyben, nemet is mondtak erre az átminősítésre!

VÍZ

A legutóbbi vízkorlátozás is rámutatott, hogy a víz egy relatív dolog. Mikor a befektetők a Fővárosi Vízművek előzetes hozzájárulását mutatták nekem, napi 17,2 m3 (és nem 100 és 150 m3, mint a hegylakók számítása!) vízigényről, kételkedésemnek adtam hangot, és írtam a Fővárosi Vízműveknek, hogy adjanak valódi garanciát arra, hogy ezt a vízmennyiséget biztosítani tudja az üzemeltető a lombházak részére úgy, hogy nem érinti a falu többi részének vízellátását. Ennek nyomán modellezték az igényt, és visszavonták az előzetes hozzájárulást arra a mennyiségre. Ezzel csak finoman jelzem, hogy résen volnánk azért mi is.

CSATORNA

Nincs csatorna még a közelben sem. A vélelmezett szennyvízmennyiség (aminek alapja pl. az előzetes vízigénykérelem, amit a Fővárosi Vízművek visszavont), mondjuk 3-4 szippantósautó szolgáltatását feltételezi igénybe venni naponta (!), ami nem túl életszerű.

ÚT

Egysávos zsákutca vezet fel a hegyre 2 kilométeren, útalap nélküli, nagyon rossz állapotban.

TÁRGYALÁSAINK

Mi ezt a helyzetet tehát örököltük.

A rekreációs övezeti besorolás után a jog szerint a tulajdonos az övezeti besorolás szerint építkezhet majd arra az ingatlanra pont, mint mindenki más a saját ingatlanára, az arra vonatkozó joga szerint. Tehát bárminemű jogkorlátozás jogkövetkezményekkel és kártérítési igénnyel járhat.

A befektetőkkel az elmúlt másfél évben tárgyaltunk. Azért kerestek meg minket, hogy előbb elkezdhessék az építést. Belterületbe vonással nem kellene egy – az ingatlan vételezéstől számított – 5 éves moratóriumot megvárniuk a művelési ágból való kivonásra. Ezzel az egyetlen módunk nyílt a község számára kitárgyalni előnyöket, fejlesztést településszerződés keretében, amiket az elődeink elmulasztottak. Megegyezés ez idáig nem született. A stratégiánk 3 pontban foglalható össze.

1. Amennyire lehet, az általuk megszerzett jogosultságot a szerződésben szűkíteni, a lombházak számát a lehető legkevesebbre alkudni le. (Itt az 50 és a 30 között ment a vita)
2. Beláttatni a befektetővel, hogy a vizet és utat illetően neki kell viselnie az infrastruktúrafejlesztés költségeit. Kétsávos útban gondolkodtunk, erre számításokat is végeztünk.
3. Garanciákat beépíteni a megállapodásba, hogy a kötelezettségeiket mindenképpen teljesítsék.

Nyár derekán megszakadtak a tárgyalások, egyelőre vagy végleg, nem tudom, épp nem nálunk pattog a labda.

A faluból többen nekünk szegezték a kérdést: miért állunk egyáltalán szóba velük? Tárgyalni nem bűn, sőt a párbeszéd kötelességünk. És ha nem tennénk, akkor hamarosan a HÉSZ jogosultság szerinti számban, mindenféle infrastrukturális fejlesztés nélkül jogosultak beépíteni a területet. A tárgyalás részünkről egyfajta kármentés.

A „FALU TÜDEJE"

A hegylakók a fórumukon a céljukat úgy fogalmazták meg, hogy a falu tüdeje forog kockán. Azt most hagyjuk, hogy a községünk körüli zöld területek mértékéhez képest még csak nem is lebeny, hanem néhány hörgő egy ekkora terület. Nem élcelődni szeretnék, csak a tüdő hasonlat érzelmileg túlfűtött, kampányízű mivoltára hívnám fel a figyelmet.

Épp ezért érdemes megnézni, mi is a terület helyzete. A művelési ág szerint jelenleg is rét és legelő. A korábbi 2014-es (Pályi-korszakbeli) Szabályozási terv szerint mezőgazdasági besorolású (Mg3) terület, az ehhez tartozó településszerkezeti tervben viszont mint távlatokban kialakítandó kertvárosias lakóövezeti terület szerepel. A Schuszter Gergely vezette testület abban gondolkodhatott, hogy az Országos Rendezési Terv, valamint az agglomerációs törvényben rögzített térségi megfeleléssel próbálják összhangba hozni a szóban forgó területet. Ez a községnek ezen a részén nem mezőgazdasági térséget jelent, hanem települési térséget, vagyis innen az ötlet, hogy beépítésre szánt övezet legyen. És ha már így, akkor a terület domborzati viszonyaihoz jobban illeszkedő, a fás területet mindjobban megtartó szelíd turizmus valósuljon meg, ezért jött a lombházas beépítés kapóra ehhez a logikához. Hogy ez mennyire szelíd, arról persze lehet vitatkozni. De, ha egy kertvárosias lakóövezeti besorolással vetjük össze, jogilag kb. 30 ingatlant lehetne kialakítani, darabonként akár 300 m2-es beépítéssel. A mostani rekreációs övezeti besorolás darabonként maximum 60 m2-es lombházak megépítését engedi.

Azzal, hogy művelési ág szerint rét, legelő a besorolása a területnek, amiért a Hegylakók küzdenek, annak pont az felel meg, hogy a tulajdonos kötelezhető lenne arra, hogy a területet tarra vágja, akár minden fát kiirtson. De egyébként úri kedve szerint is megtehetné ezt. Hasonlóképpen a tervezett lombházasnál nagyobb mértékű favágással járna egy kertvárosi lakóövezeti megfelelés. Vagyis a visszaminősítés a fákat nem mentené meg, sőt a lombházas megoldáshoz képest „tüdőlövés" lehetne.

A terület nem erdő jogilag. Semmiféle természetvédelmi előírás (pl. Natura 2000), vonatkoztatható megfelelés nincs a területre, sosem volt erdőtervezett terület. Sajnálatosan ezek a tények.

Ennyit az átélhető „falu tüdeje" szlogenről. Érzelmileg értem, hogy a környékbeliek erdőnek tekintik, és minden vadkárt elősegítő körülménye ellenére is szívükhöz nőtt. De attól még nem erdő hivatalosan. Ahogyan bárkinek fájhat, hogy a telkére ki se szagoló szomszédja egyszer csak megjelenik, és előírás szerinti tulajdonaként kívánja hasznosítani a területét, és vége a „be jó is volt egyedül" életérzésnek, de a tulajdon attól még szent dolog. És lehet mutogatni az önkormányzatra, hogy csináljon belőle közparkot mondjuk, de ez kártérítési per nélkül aligha kivitelezhető.

Ismerek számos olyan bogdányit, akik nosztalgikus hangulatban az egész Kutya-hegyet szívesen látnák újra gyümölcsösnek, de ez sem kívánságműsor, hasonlóan az idegenforgalmi beruházás ingatlanainak visszaminősítéséhez, ez sem kivitelezhető már.

ÁTLÁTHATÓSÁG

Szeretném leszögezni, hogy magam 2023 nyarának végén értesültem a lehetséges idegenforgalmi beruházásról. Sokan nem tudtak a dologról, de nem igaz, hogy senki sem. A Hegylakók Egyesületéből hívták fel a figyelmemet rá, a helyszín közelében egy összejövetelen is részt vettem. Más volt a klíma a hegyen ez ügyben, a kivárás volt az általános hozzáállás, kisebbségben voltak a megakadályozás mellett érvelők a jelenlévő Hegylakók közül. Sajnálatos, hogy az egy évre rá bekövetkező végszavazásig nem álltak ki Hidas András mellett. Talán ama szeptemberi napon, 2024-ben a 4:3 átbillenhetett volna. Nem vitatom a jogot arra, hogy valaki változtassa az álláspontját, de hol voltak a harci kürtök akkor, amikor érdemben lehetett volna tenni az ügyért?

Miután mi hivatalba léptünk, és 2025 februárjában a befektetők jelentkeztek, hogy tárgyaljunk, én a Hegylakók Közgyűlésére elmentem, és ott a tárgyalási stratégiánkról – közmegelégedésre – beszámoltam.

A híradóban is tettem közzé cikket, hol tartanak a dolgok, valamint idén májusban fórumot is szerveztünk, amin a Danubia Tv is jelen volt, a YouTube-videomegosztón meg lehet tekinteni.

Csak azt akarom mondani, hogy mi nem zsonglőrködünk az információkkal, nem a semmiből jött ez az egész, sőt nagyon is szeretném, ha az álláspontunkat megértenék.

JOGI BÉKLYÓK

Én értem a Hegylakókat, minden magterületen élőt is, aki nem szeretne a községünkbe egy ilyen méretű beruházást. De jó, ha tisztában vagyunk vele, hogy visszavonásra csak elvi lehetőségünk van. Visszacsinálhatjuk az átminősítést, de a befektető kártérítési igénnyel élhet. Az önkormányzat – az előző testület, az előző ciklusban – 2023 októberében határozatot hozott, hogy támogatja ezt a beruházást. Minden onnantól datált földvásárlás, előszerződés, igazolható anyagi ráfordítás rajtunk követelhető tételt jelent. (2024 szeptemberében ezt az átminősítéssel meg is koronázták.)

Tehát fontos kérdés, hogy mit gondolok, gondolunk itt erről a döntéshozói asztalnál, de sajnos másodlagos, mert jogi béklyókat helyezett ránk az előző testület a rekreációs minősítéssel, ahogyan a korábbi az előzőre egy kisebb béklyót a távlatokban kialakítandó lakóövezetivel. Mi idén júniusban jogi állásfoglalást kértünk egy szakjogász cégtől, tudniillik, hogy milyen következményei vannak a visszamódosításnak, jogászaink egy részletes, minden vonatkozó jogszabályra, valamint bírói gyakorlatra kiterjedő állásfoglalást tettek le az asztalra. E szerint igen komoly esélye van egy esetleges pernek, komoly veszéllyel hogy alulmaradunk, ha kártérítési igénnyel él a tulajdonos.

Községünk és közösségünk hajóját nem lavírozhatjuk egy ilyen vízre, mert könnyen felborulhat: olyan nagyságrendek merülhetnek fel. Higgyék el, nem vagyunk puhák, az eddigi két év során néhány zabos ügyvédi levelet volt alkalmam higgadtan visszautasítani, amelyek perrel fenyegettek, ezeket a visszautasításokat a kockázatok tekintetében mérlegeltük, kockázat minden ilyen döntés után persze fennmarad, ez munkahelyi ártalom, de a konfliktusvállalást a megalapozottság diktálja. Itt a kockázat túl nagy, és ezt szakjogászok is megerősítették.

FELJELENTÉS

Feljelentésről is volt szó a hegylakók fórumán, tehát a nyilvánosság előtt, megszólítva engem. A Hegylakók az ügyben büntetőfeljelentést tettek, ismeretlen tettes ellen. Mielőtt ezt megtették, felkértek arra, hogy álljak az élére ennek. Én a feljelentésüket ezért elolvashattam. Az abban foglaltakat nem tartottam megalapozottnak, egy gyanú vélelem volt benne. De ez az én véleményem erről, majd a nyomozás megállapítja, megalapozott-e, hisz a feljelentést a Hegylakók megtették. Miért nem vállaltam, hogy én tegyem meg a feljelentést? Egyrészt, mert az abban foglalt adatok alapján nem találtam megalapozottnak ezt. Másrészt az ügyben szereplő összes partnerrel, ahogyan az előző vezetéssel is nekem egy vitám van ebből az ügyből kifolyólag. Vagyis más álláspontot képviselek, mint ők. Mint utaltam rá, ez egy legitim vita. Azonban a politikai természetű vitáimat nem kívánom büntetőfeljelentésekkel elintézni, a vitapartnereimet kriminalizálni. A kriminalizálás mai közéletünkben lehet, hogy elvárás, nekem viszont nem kenyerem.

Liebhardt András
polgármester

„Isten szegénykéje”

Idén két fontos évfordulóra emlékezhetünk: 800 éve halt meg Assisi Szent Ferenc, lépett át a mennybe; ez a tranzitus/átmenet. Ilyen nagy évfordulót élünk meg most, elég ritka alkalom.

75 éve kapta meg a ferences rend a szentendrei állami gimnáziumot. Hányan és hányan emlékezhetünk erre az eseményre, s idézhetjük fel a rendalapító szentnek századokon átsugárzó személyiségét, a ferences szellemet!

Egyszer Szent II. János Pál pápát megkérdezték, hogy mit vár a világ a ferencesektől, mire ő azt válaszolta, „az egyszerűséget”.

Szent Ferenc írásos megnyilatkozásaiból tudhatjuk, mi volt az ő egyszerű életprogramja: „Deus meus et omnia!” (Istenem és mindenem.)

Első életrajzírója Celanói Tamás írta le ennek az egyszerű fohásznak a lényegét: „Milyen szegényes, magasztos és dicsőséges volt az ártatlansága, szavainak egyszerűsége, szívének tisztasága, Isten és a testvérei iránti szeretete.”

A mai ember az egyszerűségben szellemi vagy anyagi értékcsökkenést, kisebbértékűséget lát. Lehet, hogy elképesztőnek tartják sokan, mi lelte Franciscót, mikor elhagyta gazdag posztókereskedő apját, s vállalta a szegénységet, vállalta a koldulást, az értetlenséget, a megvetést. Minden világi hívságtól függetlenedve az Evangélium szerint akart élni. És szellemisége megerősítette az Egyházat; rendet alapított, megnyerte egyszerű közösségének a pápai engedélyt. Istenszeretetéből táplálkozott embertársai és a teremtett világ iránti feltétlen szeretete. Új szemléletet, világlátást jelentett ez! A földi világ megvetése helyett azt a nézetet vallotta, hogy a teremtett világ nem siralomvölgy, hanem mindenestül a Teremtő nagyságát és jóságát tükrözi. Az 1224-ben alkotott versével, a Naphimnusszal újat hozott a költészetbe! A 13. században már előtte kezdett kialakulni az olasz nyelvű irodalom (olasz, észak-francia, provanszál költők hatására), de ez valamiféle csiszoltságra törekvő trubadúrlíra volt. Szent Ferenc még bohém aranyifjú korában szintén szerzett effajta verseket, s lantkísérettel előadta. Igazi költővé viszont akkor lett, amikor a szegények apostolaként járta a poros utakat, és Jézusról énekelt. (Celanói Tamástól tudható.)

Az egyetlen ránk maradt műve a Naphimnusz (eredeti címe A teremtmények éneke). Az olasz költészetnek ez az első, közvetlen, harmatosan üde, a nép nyelvén írott verse. Ő így az itáliai művészet atyja! Aki a teremtményekben felfedezi a Teremtő bölcsességét, hatalmát és jóságát. Csodálatos harmóniát lát az őt körülvevő világban, s testvéri szeretettel szólítja meg minden alkotóelemét. A Nap urambátyánk, a Hold a nénénk, a szél, a felhő, a vihar is bátyánk, a víz a húgunk, a tűz az öcsénk, és testvérünk a testi halál. Mindezekkel ő testvéri közösséget érez, és Földanyánkkal együtt himnikus elragadtatottsággal dicsőíti a Teremtőt. Mindenben az isteni szeretet kisugárzását érzi meg.

A Naphimnusz olaszul szól az egyszerű emberekhez, s ezzel megelőzi Dante költészetét is.

GYÁSZHÍR

Elhunyt Kováts Kristóf, kulturális szervező, aki elhivatottan ápolta nagyapja, Aba-Novák Vilmos festőművész emlékét. Tevékenysége messze túlmutatott a családi örökség fáradhatatlan megőrzésén és az utókornak történő átadásán. Érző és értő módon hozott létre kiállításokat, elsősorban kortárs alkotók számára. A híres leányfalui Aba-Novák Galéria – amíg működött – egy üdítő, a képzőművészeten túlmutató, kultúraközvetítő szellemi műhellyé avanzsált vezetése alatt. Kováts Kristóf 2020 óta élt Dunabogdányban.

A szentendrei Ferences Gimnázium feledhetetlen tanára, a magyar szakos Ányos atya nyugdíjasként Mátraházán éldegélt kis kápolnájuk papjaként, s ebben a romantikus természeti környezetben – mint igazi ferences szerzetes – kialakított sajátkezűleg egy Naphimnusz-parkot. A kanyargós utakon állóképek, padok vezetnek végig, Naphimnusz-idézetek festik alá a látványt, varázsolják elő Szent Ferenc természeti képeit. Ányos atya ezeken az ösvényeken sétálgatva idézhette képzeletben maga mellé Isten szegénykéjét, a Poverellót…

Szentgyörgypuszta kedves költője, a természetjáró, természetszerető, református Áprily Lajos is Szent Ferencet idézi fel, s kéri tőle a lelki békességet:

Assisi, jöjj…
Vadjárta út ez, vadcsapás,
moha-szegélye zúzmarás.
Halkul a léptem. De a vad,
az őz, s a szarvas megszalad.
Pedig kezem fegyvertelen.
Assisi, hívlak. Jöjj velem.
Nagyobb erőd van, több hited,
a szarvast megszelídíted.
A farkashoz is volt szavad:
megállt a gubbiói vad,
mert csodát tett keresztjeled…
Az erdőn hadd járjak veled.
Assisi, szólj. Én hallgatok.
Űzött és nyugtalan vagyok.
Assisi, mellettem haladj.
Lelkemnek békességet adj.

Varsányi Viola

Az őszi természet játékra hív

„Itt van az ősz, itt van újra…” A reggelek hűvösebbek, a fák levelei lassan színesednek, a kertekben és az utak szélén gesztenyék, falevelek és apró termések várják, hogy valaki felfedezze őket.

Egy kisgyermek számára az ősz valójában egy hatalmas játszótér: egy pocsolya, amelybe bele lehet lépni, egy lehulló falevél, amelyet meg lehet vizsgálni, egy bot, amelyből varázspálca vagy horgászbot válhat.

Óvodapedagógusként nap mint nap tapasztaljuk, milyen sokat jelent a gyermekeknek, amikor nem csupán hallanak vagy látnak valamit, hanem saját maguk tapasztalják meg élményeken keresztül. A természet közelségének bizonyítottan komoly fejlesztő hatása van az idegrendszeri fejlődésre is – azon túl, hogy érdekes, izgalmas és szép is. Ezért is igyekszünk a gyermekekkel minél több időt a szabadban tölteni, sétákat, kirándulásokat szervezni, és lehetőséget teremteni arra, hogy közvetlen kapcsolatba kerüljenek a természettel.

Egy őszi séta során összegyűjtött falevél, gesztenye, makk vagy más termés sokkal több lehet egyszerű „kincsnél”. Megfoghatjuk, megszagolhatjuk, megvizsgálhatjuk, összehasonlíthatjuk őket. Megnézhetjük, melyik nagyobb, melyik kisebb, megszámolhatjuk, sorba rendezhetjük, vagy színek és formák szerint válogathatjuk őket.

A falevelekből, gesztenyékből és termésekből készülhet süni, emberke vagy különféle állat. Képeket alkothatunk belőlük, majd akár mesét is kitalálhatunk hozzájuk. A gyermekek közben észrevétlenül gyakorolják a finommozgásokat, fejlődik figyelmük, gondolkodásuk, beszédük, kreativitásuk és problémamegoldó képességük. És mindez úgy történik, hogy a gyermek egyszerűen csak játszik.

A természetben való mozgás és játék számos területen támogatja a gyermek fejlődését. A változatos talajon való járás, futás, ugrás, mászás vagy egyensúlyozás különböző mozgásos tapasztalatokat kínál. A gyermeknek folyamatosan alkalmazkodnia kell a környezethez: figyelnie kell, hová lép, hogyan kerülje ki az akadályokat, hogyan másszon át egy ágon, vagy hogyan jusson el egy pocsolya mellett.

A természet emellett türelemre és alkalmazkodásra is tanít. Egy lehullott ág akadály lehet, de akár egy izgalmas játék része is.

A közös természeti élmények pedig együttműködésre is ösztönöznek. A gyermekek együtt gyűjthetnek „kincseket”, közösen építhetnek, kereshetnek, rendezhetnek vagy találhatnak ki játékokat.

A mai gyermekek életében egyre több a készen kapott, gyorsan változó, képernyőhöz kötődő inger. A virtuális térben sok minden azonnal elérhető, a történések gyorsan követik egymást. A természet ezzel szemben lassabb és kiszámíthatatlanabb. Egy növény nem nő meg egyik napról a másikra, a lehulló falevél nem ugyanúgy érkezik minden alkalommal, és egy kirándulás során sem tudhatjuk előre, milyen apró felfedeznivalóval találkozunk.

Mindez segíthet a gyermeknek megtapasztalni a várakozást, a türelmet, az alkalmazkodást és azt, hogy nem minden történik azonnal úgy, ahogyan elképzeltük.

Talán nem is az a legfontosabb, hogy egy séta vagy közös játék során hány új ismerettel gazdagodik a gyermek. Legalább ilyen fontos az az élmény, hogy együtt fedeztük fel a világot.

Mert a gyermekkor nem tökéletes időjárásra vár. A gyermekeknek nem drága játékokra és különleges programokra van szükségük, hanem időre, figyelemre, közös élményekre és valakire, aki vele együtt felfedezi a világot.

Liebhardt Orsolya
óvodapedagógus

Egy nap, ami megmutatta, mire képes a közösségünk!

ALAPÍTVÁNYI CSALÁDI NAP AZ ISKOLÁBAN

Szeptember harmadik szombatján ismét élettel és vidámsággal telt meg a Dunabogdányi Általános Iskola udvara. A Dunabogdányi Iskoláért Alapítvány családi napján a színes gyermekprogramok, a csillámtetoválás, ügyességi sportversenyek, a kézműves foglalkozások, az ugrálóvárak, hangszer simogató, a finom ételek és a zenés-táncos programok minden korosztály számára tartalmas kikapcsolódást kínáltak. Felléptek a Pink Panthers táncosai és a Dunabogdányi Svábzenekar, a tombolasorsolás idejére pedig mindenki a színpad köré gyűlt.

SZÁMOK, EREDMÉNYEK, CÉLOK!

A nap nemcsak a szórakozásról szólt, hanem arról is, hogy együtt mennyit tehetünk iskolánkért. A rendezvény **közel 2 millió forintos, minden eddigit felülmúló pénzügyi eredménnyel zárult**. Ezt az összeget teljes egészében az iskola külső tereinek fejlesztésére fordítjuk, hogy a gyerekek számára a tanórákon kívül is változatosabb lehetőségeket teremtsünk.

A tervezett fejlesztések két fontos területet érintenek:

- A **felső udvaron** a jelenlegi gyöngykavicsos felület helyett többfunkciós burkolatot szeretnénk kialakítani, amely mozgásos és közösségi tevékenységekre egyaránt alkalmas lehet.
- A **belső udvarban** kültéri utcabútorok elhelyezését tervezzük, hogy kellemesebb környezetet teremtsünk a pihenéshez, a beszélgetésekhez és a közös időtöltéshez.

A családi nap egyik legfontosabb eredménye, hogy ismét megtapasztalhattuk: **Dunabogdányban az iskola valóban közös ügyünk. Ez maradjon is így!**

KÖSZÖNET!

A rendezvény sikeréhez szülők, pedagógusok, családtagok, egykori diákok, helyi vállalkozók, szervezetek és önkéntesek sokasága járult hozzá. Volt, aki a szervezésben, más a főzésben, a sütemények elkészítésében, a programok lebonyolításában vagy éppen az elpakolásban vállalt szerepet.

Külön köszönjük mindazok segítségét, akik sátrakat, eszközöket és rendezvénytechnikai kellékeket biztosítottak, valamint azokét, akik már az előkészületek során is velünk dolgoztak, és a vendégek távozása után is segítettek a rendrakásban.

Hálásak vagyunk diákjaink szüleinek is, akik számos értékes ajándékcsomaggal és felajánlással gazdagították tombolánkat!

Kiemelt támogatóink és segítőink: Dunabogdány Község Önkormányzata, Német Nemzetiségi Önkormányzat, Római Katolikus Egyházközség, Művelődési Ház Dunabogdány, Bencsik Kinga és Máté – Húsbolt, Bob büfé, Bobpálya Visegrád – Mikó Zsolt, Bódy Masszázs, Borda Húsfeldolgozó, Csóka Süti, Don Vito Étterem, Dunabogdányi Óvodáért Alapítvány, Dunabogdányi Svábzenekar, Forgó Étterem, Forgó Söröző, Gondűző Étterem, Gräff család, Gutbrod Marcsi, Halászi Feri – Borda Húsbolt, Heim Sütöde, Herr Cukrászda, Hollandi Méhészet, Hotel Silvanus, Kreisz család, Lazuló Macsek, Melcher család, Nagy Máté gazdabolt, Ördögmalom Étterem, Pilisi Parkerdő, Pink Panthers csapata, Rácz Fogadó, Reggeli boksz – Fleckenstein család, Rókus Gyógyszertár, Szentendrei Skanzen, Stafni Faipari Kft., Szúnyog büfé, Szűcs Kata Fitness, Turjánszky család, Visegrádi Önkéntes Tűzoltók, Visegrádi Sör, Vogelné Fehérvári Terézia – kozmetika.

Külön köszönet illeti a Jónás családot, akik idén is felajánlották tombolánk főnyereményét, egy tengerparti szálláslehetőséget!

JÓ VALAHOVÁ TARTOZNI!

Egy közösségi rendezvény megszervezése rengeteg, sokszor láthatatlan munkával jár. Számomra mégis éppen ezek a közös élmények jelentik a legtöbbet. Jó valahová tartozni, jó együtt dolgozni valamiért, aminek értelme és eredménye van.

Ugyanakkor fontosnak tartom kimondani azt is, hogy **egy segítségkérésre érkező elutasítás vagy a távolmaradás nem jelenti azt, hogy az adott feladat is eltűnik**. A munka megmarad, és végül azok vállára nehezedik, akik jelen vannak, és időt, energiát nem sajnálva segítenek.

Vigyázzunk azokra, akiknek még van kedvük, energiájuk és lelkesedésük közösségi programokat szervezni, azok előkészítésében és lebonyolításában részt venni! Ne hagyjuk, hogy a túlzott terhek miatt ez a lelkesedés elfogyjon, mert azzal nemcsak rendezvényeket, hanem értékes találkozási alkalmakat és hagyományokat is elveszíthetünk.

Egy közösség attól erős, ha nem mindig ugyanazok tesznek érte, hanem egyre többen érzik úgy, hogy nekik is van benne helyük, szerepük és felelősségük. Nem kell mindenkinek ugyanannyit vállalnia, de minden segítség számít.

ÚJ FEJEZET AZ ALAPÍTVÁNY ÉLETÉBEN

A Dunabogdányi Iskoláért Alapítvány kuratóriuma hamarosan megújul, ezzel együtt pedig új célok, friss elképzelések és lehetőségek is körvonalazódnak. Ezekről rövidesen részletesebben is beszámolunk.

Az alapítvány küldetése azonban változatlan: lehetőségeihez mérten támogatni az iskola mindennapjait, a gyermekek fejlődését és azokat a kezdeményezéseket, amelyek gazdagabbá teszik az iskolai életet.

UGYE TALÁLKOZUNK JÖVŐ SZEPTEMBERBEN IS?

A sok pozitív visszajelzés és az idei rendezvény sikere arra ösztönöz bennünket, hogy jövőre még színesebb, megújult programkínálattal készüljünk. A jól bevált programelemek mellett új ötletekkel és meglepetésekkel is szeretnénk várni a résztvevőket.

Bízunk benne, hogy a családi nap a következő években is olyan találkozási pont marad, ahová gyerekek és felnőttek egyaránt örömmel érkeznek. Reméljük, hogy jövőre azokkal is találkozunk, akik idén nem tudtak velünk tartani.

Köszönjük mindenkinek, aki részese volt ennek a napnak!

Vogel Norbert
főigazgató-helyettes, főszervező

Megemlékezés

Csend van.
Itt-ott a pernyét
s az eltévedt
éjjeli lepkét
magasba vágja
az őrtűz
erőre kapott lángja.

Iskolánkban október 6-án ünnepi műsorral emlékeztünk meg az aradi vértanúkról, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc hőseiről, akik életüket áldozták a magyar szabadságért.

A 6. osztályos tanulóink megható és méltóságteljes műsorral idézték fel az 1849. október 6-án kivégzett tizenhárom honvédtiszt emlékét. Versek, prózai részletek és az eseményeket felidéző gondolatok segítségével elevenítették fel a szabadságharc tragikus lezárásának történelmi pillanatait. Az előadás során a diákok érzékletesen mutatták be a hazaszeretet, a bátorság, a hűség és az önfeláldozás jelentőségét.

A megemlékezés célja nem csupán a történelmi események felidézése volt, hanem annak tudatosítása is, hogy a szabadság és a hazához való hűség olyan értékek, amelyekre a mai korban is érdemes emlékeznünk. A műsor méltó módon tisztelgett a vértanúk emléke előtt, és hozzájárult tanulóink történelmi ismereteinek, nemzeti identitásának és közösségi szemléletének erősítéséhez.

Az ünnepi műsor végén a gyerekek közösen énekelték el tanári kísérettel a *Jaj, de búsan süt az őszi nap sugára* című népdalt, és hajtottak fejet azok előtt, akik életükkel fizettek a magyar szabadság ügyéért.

Székelyhidi-Csáforda Mónika
Vogel-Lékai Zsófia

Beszámoló az Ady-kerítéskiállítás és az Ujváry Műterem megtekintéséről

A 8. osztályos tanulóink ezen a héten kulturális program keretében Kisorosziban megtekintették az Ady-kerítéskiállítást, amely lehetőséget nyújtott számukra, hogy közelebbről is megismerkedjenek Ady Endre költészetével és életművével.

A kiállítás anyagát a diákok rendhagyó módon párokban dolgozták fel, a tárlathoz kapcsolódó feladatlap segítségével. A közös munka során együttműködtek, megbeszélték a kérdéseket, és közösen keresték meg a helyes válaszokat. A feladatlap segítségével elmélyíthették ismereteiket, miközben fejlődött szövegértésük, megfigyelőképességük és együttműködési készségük.

A program folytatásaként a tanulók az Ujváry Műtermet is meglátogatták, ahol betekintést nyerhettek a helyi művészeti értékek világába. A látogatás hozzájárult a diákok kulturális érdeklődésének felkeltéséhez, valamint a Dunakanyarhoz kötődő értékek és hagyományok megismeréséhez.

A tartalmas program során a tanulók az iskolai tananyagot kiegészítő, élményszerű tapasztalatokat szereztek, és közvetlenül is találkozhattak az irodalom és a képzőművészet értékeivel.

Székelyhidi-Csáforda Mónika
Tajtiné Rigó Judit
Korom Vivien

Mese- és filmdélután a könyvtárban

A népmese és az állatok világnapja jegyében telt október első péntek délutánja a napköziben.

A csoportok a Duna-parton sétálva érkeztek meg a Községi Könyvtárba. A kellemes őszi andalgás után a könyvtár olvasótermében folytatódott a program.

Elsőként egy állatmese meghallgatása következett. A tanmese izgalmas kérdést feszegetett: Ki a legfontosabb az állatok közül? A végére kiderült a tanulság: nincs legfontosabb, mindenki fontos. A kötetlen beszélgetésnél a gyerekek is ügyesen megfogalmazták, hogy minden állatnak megvan a szerepe, értéke és helye a természetben, ahogy az emberek között is mindenkire szükség van.

A mesehallgatás után igazi népmesés mozivá varázsolódott át a Művelődési Ház kiállítóterme. A vetítőn klasszikus magyar népmesék rajzfilmváltozatai elevenedtek meg.

A gyerekek csendben figyelték a fordulatos történeteket, – volt nevetés, izgulás és a végén taps. Egy jó hangulatú, vidám délutánt töltöttünk együtt.

Köszönet a Művelődési Ház igazgatójának, aki szeretettel fogadta a csoportokat, és segített a program lebonyolításában.

Trapp Mária

Az Értéktár Bizottság hírei

Először 1984-ben Franciaországban került sor a Történelmi Műemlékek Nyílt Napjának megrendezésére. A kezdeményezés kiterjedt, 1991-ben az Európa Tanács az Európai Örökségnapok rendezvénysorozat részére fogalmaz meg elveket, rögzítik a célokat. Hazánkban 1991-ben a Nyitott Kapuk és 1999-ben a Kulturális Örökség Napjai rendezvénysorozat indul útjára, ez utóbbi minden szeptember harmadik hétvégéjére esik. Szeptember 20-án mi is útra keltünk, az egykori Cirpi katonai táborához tettünk sétát. Korábban az őrtornyok helyeinek bemutatása is tervben volt, és szakvezetést gondoltunk, de kicsit másképpen alakult.

Marcus Aurelius (Kr. u. 121–180) azt írta Elmélkedések című művében: *„…az utókor tiszte a feledés."* Bizonyára nem gondolta, hogy sok-sok évvel később hányan dolgoznak, érdeklőknek vagy akár indulnak el egy sétára annak érdekében, hogy ez ne így legyen.

Köszönjük a híradásokat, a visegrádi Soproni Sándor Egyesületnek a saját készítésű érmeket, köszönet az előzetes bejáráson résztvevőknek, segítőknek és nem utolsó sorban sok köszönet a résztvevőknek.

Felmerült a kérdés, hogy mikor lesz a következő séta, és többen kérdezték, hogy a római séta ismétlésre kerül-e. Ebben az évben már nem valószínű, de jövő évben lesznek séták, és ismétlés is lehetséges.

Vogel Andrea

A fotókat Szalai Emília készítette.

Én és a Csokoládé

KERYBONS CSOKOLÁDÉMŰHELY

Botos Beatrix vagyok, a KeryBons kézműves csokoládéműhely megálmodója. Sokan ismerhetnek Dunabogdányban, ha nem is személyesen, de arcról biztosan. Ötéves korom óta kötődöm a településhez, 2002 óta pedig itt élek, ma már a saját családommal. Szeretem a hegyeket, a Duna-partot, az embereket és mindazt, amit számomra Dunabogdány jelent.

Néhány évvel ezelőtt egy komoly, embert próbáló élethelyzettel kellett szembenéznem. Tudtam, hogy ez egy jelzés számomra: ideje változtatnom, és végre a saját utamat járnom. Nem sokkal később pedig rám talált a csokoládékészítés.

Igen, a csokoládé! Ki gondolta volna? Vagy inkább: hogyhogy ez eddig nem jutott eszembe?

2025 elején belevágtam a tanulásba, sikeres vizsgát tettem, majd néhány hónappal később megnyitottam a saját kis csokoládéműhelyemet.

Hogy mit jelent nekem ez a hely? Szenvedélyt, kreativitást, alkotást és önmegvalósítást. Egy helyet, ahol szabadon kísérletezhetek, fejlődhetek, és ahol minden elkészült bonbonban ott van egy kicsi belőlem is.

Hiszem, hogy sosem késő újrakezdeni, és ma már azt mondhatom: nekem megérte. Nem könnyű egy kisvállalkozást felépíteni, de a családom támogatásával és sok kitartással napról napra haladok előre. Minden vásárlás különösen sokat jelent, hiszen egy helyi kisvállalkozás álmának megvalósulását is támogatják vele.

Bonbonokat, táblás csokoládékat, marcipánokat, sós karamellt és más finomságokat készítek. Fontos számomra a minőségi alapanyagok használata, lehetőség szerint felesleges adalékanyagok nélkül. Mindent szívvel-lélekkel alkotok, mert hiszem, hogy ezt az ízekben is érezni lehet.

Ha szívesen megkóstolnák a KeryBons finomságait, vagy különleges, akár céges ajándékot keresnek, megtalálnak a Facebookon KeryBons – Chocolate Bons néven, illetve a www.kerybons.hu oldalon.

Ha a csokoládéimmal akár csak egy pillanatra is örömet szerezhetek valakinek, akkor már ezért is megérte elindulnom ezen az úton.

Megújult Dunabogdány egyik régi út menti keresztje

A Német Nemzetiségi Önkormányzat 500.000 forint pályázati támogatásból restauráltatta településünk egyik (Kossuth Lajos u., Sportpálya előtt álló) régi kőkeresztjét.

A kereszt pontos története, állításának ideje és készíttetője egyelőre nem ismert. A szakértői vélemény alapján maga a kereszt feltehetően a 19. század végén, talapzata pedig a 20. század elején készülhetett. A restaurálás során megtörtént a kereszt és a talapzat szakszerű tisztítása, a sérült részek rögzítése, valamint a repedések és hiányok helyreállítása.

A projekt során szorosan együttműködtünk a Dunabogdányi Értéktár Bizottsággal és Dunabogdány Község Önkormányzatával. A kereszt környezetének rendezése helyi vállalkozók és környékbeli lakosok adományainak köszönhetően valósult meg.

Öröm számunkra, hogy újabb helyi értéket sikerült megőriznünk az utókor számára.

Múltunk emlékeinek megőrzése közös felelősségünk!

Vogel Norbert
elnök, a projekt felelőse

Dunabogdány
Német Nemzetiségi Önkormányzat

MEGVALÓSULT MAGYARORSZÁG KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL 2026.

Megújult a Dunabogdányi Kitelepítési Emlékmű

MÚLTUNK EMLÉKEI, JÖVŐNK ÖRÖKSÉGE

„Ha tudni akarod, hogy egy nemzet mennyire becsüli a múltját, nézd meg a temetőit."
– Széchenyi István.

Fontos számunkra, hogy ne csak beszéljünk múltunk és örökségünk megőrzéséről, hanem tegyünk is érte. Meggyőződésünk, hogy egy közösség erejét nemcsak az mutatja meg, hogyan építi a jövőjét, hanem az is, milyen tisztelettel fordul a múltja felé.

Örömmel számolunk be arról, hogy Dunabogdány Község Német Nemzetiségi Önkormányzatának kitartó munkája eredményeként, a kitelepítés 80. évfordulójához közeledve, pályázati forrásból, 1.500.000 forint értékben megújulhatott a Dunabogdányi Kitelepítési Emlékmű.

A Kitelepítési Emlékmű nem csupán egy kőből készült alkotás. A közös emlékezetünk része, a meghurcoltak és elűzöttek előtti tiszteletadás helye, egyben figyelmeztetés a következő nemzedékek számára. Arra emlékeztet bennünket, hogy a történelem nem pusztán évszámokból és eseményekből áll, hanem emberekből, családokból és személyes történetekből.

Köszönjük az Egyházközség, Főépítész Úr, Jegyző Asszony, valamint az Értéktár Bizottság segítségét és együttműködését! A szakszerű restaurálási munkálatokat a Payer Restaurátor Kft. végezte, amelynek ezúton is köszönjük gondos munkáját.

A magyarországi német közösség múltja Dunabogdány történetének elválaszthatatlan része. A következő esztendőben már a kitelepítés 80. évfordulójára készülünk. Szeretnénk, ha ez az évforduló nem csupán a visszatekintésről, hanem a közös emlékezésről, a személyes történetek megőrzéséről és a generációk közötti kapcsolat megerősítéséről is szólna.

Emlékezni kötelesség. Megőrizni felelősség. Továbbadni küldetés.

Vogel Norbert,
elnök, a projekt felelőse

Dunabogdány
Német Nemzetiségi Önkormányzat

MEGVALÓSULT MAGYARORSZÁG KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL 2026.

Borsiban jártunk

A 350 ÉVE SZÜLETETT RÁKÓCZI FERENC SZÜLŐHELYÉN

Október 3-án kora reggel indultunk Borsiba, tisztelegni Rákóczi Ferenc emléke előtt. Sok más program is volt ezen a napon, hála Istennek mégis összegyűltünk. Jöttek a szomszédos falvakból és Szentendre városából is. Fogytak a kilométerek az M3-as úton, majd rátértünk a 37-es útra a Szerencsi-dombság és a Zempléni-hegység lábánál, illetve a Bodrog mentén haladtunk. Itt már fák övezték utunkat, s mutatták őszi ruhájukat. Ragyogó, szép idő volt. Így értünk Sátoraljaújhelyre, s innen már csak három kilométere volt Borsi. Megérkezésünkkor Ádám Csilla, a kiállítás osztályvezetője fogadott és vezetett végig a kiállítótermeken. Nem idézek a vezetésből, bár az remek volt, s néhány mondata igencsak megszívlelendő minden jó érzésű magyar ember számára. XXI. századnak megfelelő a kiállítás: fény, hangutánzás és egyéb technikák szolgálták a kiállítás színvonalát. Ide el kell jönni! Befejezésül Rákóczi Ferenc életútjáról, kastélyairól és a vár újjáépítéséről láthattunk körpanorámás vetítést. Ezt követően a vár előtt álló Rákóczi-szobornál elhelyeztük társaságunk koszorúját, és elénekeltük a Himnuszt. - Egy megjegyzés: szlovák csoport jött ki a várból s mikor elkezdtük énekelni a Himnuszt, megálltak. - Még egy kis sétát tettünk a vár körül, azután indultunk Bári faluba, ahol egy szőlőbirtok közepén álló hotel éttermében ebédeltünk. Gyönyörű kilátás volt a Tokaji-hegység oldalára. Délutáni napsütésben indultunk hazafelé, s kis időre megálltunk Sátoraljaújhelyen. Sátoraljaújhely híres borvidék és 2002 óta Tokaj - hegyalja történelmi borvidék kultúrtáj részeként a világörökség része. Elsétáltunk a város főteréig: szép régi házak, vendéglők, szökőkút, róm. kat. templom, szobrok nagyjainkról, Kossuth Lajos, Kazinczy Ferenc Rákóczi Ferenc, Kossuth Zsuzsa és végig-végig fasor. A nap már narancssárgán sütött, készült a horizonton lebukni, s mi indultunk Dunabogdány felé. Utunk befejeztével köszönet illeti Vörös Ákos nyugalmazott lelkész urat és Hidas András alpolgármestert, akik Rákóczi Ferenc gondolatait mondták el ima és fohász formájában. Külön köszönöm Borda Lajosnak, Kovács Lajosnénak és Pályi Gyulának, akik a szervezésben segítségemre voltak. S köszönet szóljon mindazoknak, akik velünk tartottak ezen a szép megemlékező kiránduláson.

Franta Teréz
Dunabogdányi Esterházy János Társaság

Amikor a támogatás valódi segítséggé válik

Új segédeszközök, közös élmények, színházi előadás és gyógytorna – mozgalmas időszak áll a Figyelj Rám Közhasznú Egyesület mögött. Egy sikeres pályázatnak köszönhetően több fontos tervünket is megvalósíthattuk.

2024 végén Tahitótfalu Önkormányzatával konzorciumban sikeresen pályáztunk a TOP_Plusz-3.1.3-23-PT1-2024-00015 azonosítószámú programra. Egyesületünk 32 707 370 forint támogatásban részesült, amely lehetőséget adott szolgáltatásaink fejlesztésére és olyan programok megszervezésére, amelyekre korábban nem volt elegendő anyagi forrásunk.

MEGÚJULTAK KÖLCSÖNÖZHETŐ SEGÉDESZKÖZEINK

Egyesületünk munkájának fontos része a gyógyászati segédeszközök kölcsönzése. Az évek során eszközeink egy része elhasználódott, így cseréjük már időszerűvé vált. A támogatásból két ütemben 9 önhajtós kerekesszéket, 5 gördíthető szoba-WC-t, 6 összecsukható járókeretet, 6 rollátort és 3 tusoló-WC-s kerekesszéket vásároltunk. Emellett egy laptop és egy nyomtató is segíti munkatársaink mindennapi feladatait. Az új eszközöknek köszönhetően megfelelőbb körülmények között tudjuk biztosítani a kölcsönzési lehetőséget, ami különösen fontos az otthoni ápolásra szorulók és családtagjaik számára.

HÁROM NAP EGYÜTT ZSÁMBÉKON

2025 nyarán végre sikerült megszerveznünk azt a többnapos, ottalvós tábort, amelyet már évek óta terveztünk sérült munkavállalóink számára. Három napot töltöttünk a zsámbéki Szépia Hotelben, ahol a megszokott hétköznapoktól távol, közösen kapcsolódhattunk ki. A tábor különlegessége volt, hogy családtagok is részt vehettek rajta, így a sérült fiatalokkal édesanyjuk is együtt tölthette ezt a három napot. Ez a közös kikapcsolódás a családoknak is sokat jelentett. A beszélgetések, a közös programok és az együtt töltött idő mindenkinek jó élmény volt. A résztvevők azóta is szívesen emlékeznek vissza a táborra, a készült fényképek pedig jól visszaadják az ottani hangulatot.

A CSEREBOGARAK SZÍNPADRA LÉPTEK

A karácsonyi műsor egyesületünk életében minden évben kiemelt esemény. A Cserebogarak csoport tagjai ezúttal A didergő király című darab saját feldolgozásával készültek az ünnepekre. A felkészülés részeként Budapesten, a Center Színházban megtekintettük az eredeti előadást. A színházlátogatás

új ötleteket és lendületet adott a próbákhoz. A pályázat fedezte az utazás és a belépőjegyek költségeit, valamint lehetőséget biztosított arra is, hogy a felkészítésben, a jelmezek és díszletek elkészítésében közreműködők munkáját díjazni tudjuk.

Az elkészült karácsonyi előadás egyesületünk Facebook-oldalán visszanézhető.

KIRÁNDULÁS A TERMÉSZETBE

A pályázatnak köszönhetően tavasszal egy csodás napot töltöttünk a váci arborétumban. Nagy élmény volt már a révvel való átkelés is a Dunán, de a kertben virágzó ezernyi különböző növény látványa még felejthetetlenebbé tette a kirándulást. Sétánk során gyönyörködtünk a természet szépségeiben, felfedeztük a növényvilág sokszínűségét, és közösen élhettük át a szabadban töltött idő örömét. Ez a nap nemcsak kikapcsolódást nyújtott számunkra, hanem sok szép élménnyel és emlékkel is gazdagított bennünket.

GYÓGYTORNA, AMELYRE NAGY SZÜKSÉG VAN

Térségünkben évek óta problémát jelent, hogy nem érhető el társadalombiztosítás által finanszírozott gyógytorna. Ez különösen a kórházból hazatérő, rehabilitációra szoruló betegeknek okoz nehézséget, akik így nem mindig jutnak hozzá az orvos által előírt kezelésekhez. A pályázatnak köszönhetően szakképzett gyógytornásszal tudtunk megbízási szerződést kötni. A rendelkezésre álló pénzügyi keret miatt a szolgáltatást elsősorban saját ellátottjainknak biztosítottuk, számukra azonban jelentős könnyebbséget jelentett ez a lehetőség.

TOVÁBBI TERVEKKEL FOLYTATJUK

A pályázat jelenleg elszámolás alatt áll. Bízunk benne, hogy hamarosan folytathatjuk a megkezdett munkát, hiszen több programunk is vár még megvalósításra. Az elmúlt időszak eredményei jól mutatják, hogy a támogatás nemcsak eszközbeszerzést tett lehetővé, hanem a rehabilitáció és a közösségi programok területén is előrelépést jelentett. A megvalósult fejlesztések és programok hosszabb távon is segítik egyesületünk munkáját és az általunk támogatott emberek mindennapjait.

Spáth Gottfriedné, Jutka
az egyesület elnöke

A sütőtök

November. Márton-nap, újbor, disznóvágás. Ezekkel a témákkal most nem foglalkozunk, hiszen a könyökünkön jön már ki. Fordítsuk tekintetünket inkább az egyik legfontosabb szezonális zöldségükre, ez nem más, mint a sütőtök.

A sütőtök messze több, mint a hűvös őszi esték édes csemegéje vagy az októberi halloweeni dekoráció alapanyaga: a sütőtök a modern és a hagyományos konyha egyik legsokoldalúbb, legtáplálóbb alapanyaga. Semleges, mégis édeskés ízének és krémes textúrájának köszönhetően az előételektől a leveseken és főételeken át egészen a desszertekig szinte minden fogásban megállja a helyét.

MILYEN FAJTÁKKAL TALÁLKOZHATUNK A KONYHÁBAN?

A gasztronómiában nem minden tök egyforma. A tökéletes étel elkészítéséhez érdemes a megfelelő típust választani:

Sonkatök (Butternut squash): A magyar konyhák legnépszerűbb választása. Körte alakú, vékony héjú, mogyorós-édeskés ízű. Krémes textúrája miatt kiváló levesekhez, pürékhez és tésztaszószokhoz.

Hokkaidó tök: Kisebb méretű, élénknarancssárga fajta. Különlegessége, hogy a héja sütés és főzés során teljesen megpuhul, így nem szükséges megpucolni. Intenzív, gesztenyés íze miatt sült zöldségként és krémlevesként is kiváló.

Nagydobosi sütőtök: A klasszikus hazai fajta, szürkés-ezüstös héjjal. Húsa édes, szárazabb és rostosabb, így önmagában megsütve a legfinomabb, de pitékbe és süteményekbe is tökéletes.

TÚL A KRÉMLEVESEN: HOGYAN HASZNÁLHATJUK?

Bár a tejszínes, gyömbéres sütőtökkrémleves sokak kedvence, a zöldség felhasználási lehetőségei szinte végtelenek:

Sós főételek és köretek: A sült sütőtökkockák kiválóan illenek rizottókba, gnocchikba és tésztaételekbe. Fűszerezés tekintetében a zsálya, a rozmaring, a kakukkfű és a szerecsendió a legjobb barátai.

Édességek és sütemények: A sütőtökpüré természetes édességet és szaftosságot ad a tésztáknak. Az amerikai sütőtökös pite (Pumpkin Pie), a fűszeres muffinok, a piskóták vagy a sütőtökös golyók elengedhetetlen őszi finomságok.

Mártások és krémek: Szendvicskrémként, hummuszba keverve vagy növényi alapú „sajtszószok" (pl. vegán mac and cheese) sűrítésére és színezésére is kiváló.

Italok: A népszerű Pumpkin Spice Latte (fűszeres sütőtökös kávé) megmutatta, hogy a sütőtökpüré a kávék, turmixok és forró italok világában is megállja a helyét.

EGÉSZSÉGÜGYI ELŐNYÖK A TÁNYÉRON

A sütőtök nemcsak finom, hanem kifejezetten egészséges is: C-vitaminban és béta-karotinban gazdag: Utóbbi adja a jellegzetes narancssárga színét, és a szervezetben A-vitaminná alakul, ami védi a szem és a bőr egészségét. Alacsony kalóriatartalmú: Magas víztartalma és rosttartalma miatt segíti az emésztést, és hosszan tartó jóllakottságérzetet biztosít. Ásványi anyagok: Jelentős mennyiségű káliumot és magnéziumot tartalmaz, ami támogatja a vérnyomás szabályozását. Tipp a konyhában: A sütőtökmag és a tökmagolaj. Ne dobjuk ki a tök magját sem! Megtisztítva és kisütve ropogós, egészséges nassolnivaló vagy levesbetét válik belőle. A sajtolással készülő sötétzöld tökmagolaj pedig intenzív, diós ízével krémlevesek, saláták és még vaníliafagylaltok prémium megkoronázása is lehet.

A sütőtök tehát méltán vált a modern gasztronómia egyik legszeretettebb őszi sztárjává. Érdemes kísérletezni a különböző fűszerezésekkel és elkészítési módokkal, hiszen a legegyszerűbb hétköznapi ételeket is különleges kulináris élménnyé emelheti.

Nézzünk azért receptet is.

RÁNTOTT LIBAZÚZA SÜTŐTÖKÖS TÉSZTÁVAL

A megtisztított zúzát egy lábasban feltöltjük annyi libazsírral, amennyi ellepi. Az ízesítőkkel együtt (fokhagyma, vöröshagyma, kakukkfű, babérlevél) gyöngyözve konfitáljuk puhára nagyjából két óra alatt. A zúzákat bepanírozzuk, majd forró zsiradékban ropogósra sütjük. Itt megjegyzem. a normál panírmorzsa helyett, használjunk inkább panko morzsát.

A sütőtök keskeny fejrészét levágjuk, megtisztítjuk, 1 centis kockákra vágjuk – egy családnak kb. kétmaréknyit számoljunk, ez pont kijön egy közepes tökből. Az alsó részét kettévágjuk, a magokat kikaparjuk, majd 180-200°C-ra melegített sütőben puhára sütjük. A tökhúst kikaparjuk, majd alaplével hígítjuk, sóval, frissen őrölt borssal ízesítjük. A kis kockákra vágott tököt serpenyőben kevés olajon, magas hőfokon megpirítjuk. Hozzáadjuk a kifőzött, leszűrt tésztát, ezzel együtt összepirítjuk, majd összeforgatjuk a tökös mártással, végül friss zsályával fűszerezzük. A libazúzát sréhen kettévágva helyezzük a tészta tetejére és hintsük meg frissen őrölt sóval és borssal.

Üdvözlettel: **Schubert Árpád**

„Nem mese ez, gyermek…”

Bonifert Feri bácsival ismét beszélgettünk. Ezúttal egyetlen kérdést tettem föl: Miről is szeretnél most „mesélni”? „Bogdány és a bánya legyen!” – hangzott a válasz. Egy szerteágazó, talán jóval több időt és teret érdemlő témát választott kedves beszélgetőtársam. A régi bánya elevenedett meg: riccerek, hasítók, kovácsok, rakodók és még mennyi minden! Ebből adunk most közre – a teljesség igénye nélkül – egy összefoglalót. Reméljük, sokakban ébreszt kedvet az emlékezésre, s várjuk szeretettel a szóbeli vagy akár írásbeli kiegészítéseket.

„A bányával csak akkor tudunk igazán foglalkozni, ha a Csódi történetét jól ismerjük. Magam 38 évig dolgoztam itt a bányában, érdekelt a története, kialakulása is. A Csódi egy ki nem tört vulkáni hegy, aminek a kőzete igen erős, ez az andezit. (a Csódi történetét pontosan megismerhetjük a Dunabogdányi Csódihegy ásványai kötet bevezető fejezeteiből, amely a könyvtárban is elérhető. a szerk.) Ez az andezit, a bányászati anyag valamikor a 19. század közepén vált ismertté. Az első időben csak kézi termelés volt, s főként a falu építkezésein használták. Alkalmi, kisebb bányákból nyerték a kőzetet. Fölismerték jó fizikai tulajdonságait: fagy-, víz- és saválló és alacsony fokon nyomásálló is. De azt is megtapasztalták, hogy nehezen munkálható meg. Sokan éltek ebből, hiszen ez a terület mezőgazdasági művelésre nem volt alkalmas. A Duna közelsége, a Csódi andezitjének minősége sokáig adott megélhetést számos családnak. (Visegrádon is van andezit és Duna is, de az a kőzet nem bírja a vizet. A bogdányi igen, tehát a vízügyi munkáknál ezt jól lehet használni.)

A bányában töltött éveim során megtapasztalhattam, megélhettem, hogyan fejlődött a bányászat a kézi termeléstől a gépi feldolgozásig. Az első kisbányákban mindent kézzel végeztek. Körülbelül közel kétszáz év kellett a teljes gépesítésig. Az első időtől fogva sokféle mesterség volt jelen a kitermelésben. Mindenhol szükség volt a pontosságra, hiszen veszélyekkel teli a bányászok munkája.

A legelső feladat a jövesztés. Vagyis a kőzet kiemelése a földtől megtisztított területen. Ehhez a hasítók speciális vasrudakat használtak, amelyek egyik végén hegyes él volt. Ketten ütötték a követ, ketten tartották és mozgatták. Közben pedig, hogy a ritmus meglegyen, ezt a rigmust mondták: »slag hi, slag he, einmal, zweimal, dreimal«. Nem volt kompresszor, nem volt semmi, csak az emberi kéz. A repedésekbe vágott lyukakat kifújták, idekerült a lőpor.

Később jött a repesztéses jövesztés. A vulkáni működés valameddig felnyomta a földtömeget, kialakultak rétegek, amit »lágereknek« neveznek. A kőzet fölé rakódott a föld, a legmélyebb lágerek 6-8 méteren voltak. Nagyon nagy tudás kellett ahhoz, hogy ezeket felszínre hozzák. Amikor a kőzet a jövesztéssel felszínre került a hasítványokból, a riccerek (kőfaragó mesterek) kőtömböket faragtak.

A riccerek közül többen a faluban is ott hagyták mesterségbeli tudásuk nyomát: őrzi munkájukat – a teljesség igénye nélkül – a milleneumi emlékmű, padok, kapuk, gömbök vagy éppen a Szentháromság-oltár (Barth Ferenc tervei alapján). Nagy szaktudású riccerek voltak például Tomik István, Vácz Antal, Kammererek, Alvincz, Fodor, jól emlékszem rájuk.

A kőtömböket lovas szekerek vitték, ezekhez is kellett szakember, nem csak a fuvarosok. Volt, hogy a bányában egyszerre 10-15 ló is segítette a munkát, húzta a szekereket. Egy szekérre 10-12 darab kő fért fel. A sikló sínjeihez kellett behúzni a köveket.

A kőtömböket úgynevezett durmancsok (ékek) segítségével dolgozták meg. Pontosan kellett tudni, hogy hol vannak a lyukak, azokat óvatosan ütögetni addig, amíg szét nem nyílt. Ez volt a láz, vagyis ér.

A követ a Dunához kellett szállítani. Először sikló segítségével történt, csillékbe rakták a követ. Ez gép nélkül működött, egy drótkötél segítségével. A bányaépületek mögött volt a siklóház kerekekkel. A 150 méter szintkülönbség adta, hogy a négy üres és négy teli csille váltotta egymást. Gépesítés nem volt. Stágel Miska irányította, vagyis állította a szemafort. Aztán előfordult, hogy üresen ment le a csille véletlen, akkor mondta: »na menjünk föl a domboldalra!« Később kisvasút szállította, majd amikor nagyon sok kőre (vízlépcsőépítés) volt szükség, akkor jöttek a dömperek. Akkor szűntek meg a kézi kitermelés munkafázisai is.

Amikor a kő lekerült a rakodóhoz, a csillékből a kőrakodók tragacsra rakták, és egy pallón tolták. 1956 után nem kaptam munkát, én is csináltam. A csille egy köbméternyi követ hozott, s azt kellett lepakolni és eltolni. A kőrakodók erős emberek voltak.

A bányában sok mesterségre volt szükség, de az egyik legfontosabb a kovács volt. 10-15 kovács is dolgozott. Például Rippel Elek, Schoblocher Antal, akik a templom berendezési tárgyait is készítették. A bánya kovácsműhelyében a mesterek szakosodtak. Voltak, akik a riccerek vésőit, a spitzvasat élezték, tökéletesen tudták a munkájukat. Voltak, akik az ékeket készítették s a vasmércét. Kimérték pontosan, hogy mivel mekkora követ tudnak kevés hulladék nélkül megformálni. Ezek kihegyezett acél ékek voltak. A durmancsok (ékek) fontosak voltak a riccerek számára.

Voltak acéledzők, ilyen kiváló szakember volt a nemrég elhunyt Flóris Béla.

Lópatkolók, talán a Gutbrod István a legjobbak egyike. Ezért mondom, hogy a bányára föl volt »fűzve« az egész falu. Aztán a légkalapácsot is edzeni és élesíteni kellett.

Télen sem állt meg az élet a bányában. Ilyenkor készítették elő a következő évet. Letakarították a lágereket, vagyis megtisztították a földtől a fejtendő követ. Vagy például egy ilyen munka volt a »Mélybánya« vízelvezetésének megoldása is. Alagutat készítettek, aminek segítségével a vizet elvezették a patakig.

Folytathatnám. Mindenről eszembe jut valami. Magam nem bányászati alkalmazott akartam lenni, de még az érettségit sem tudtam, csak 25 évesen megszerezni, akkor viszont színjelesen. Jogász akartam lenni, de 1956, a forradalom és a magam szerepe benne, mindent eltörölt. Maradt a bánya. Elvégeztem a Hell József Bányászati és Bányavillamossági technikumot, hozzá több szakképesítést is szereztem. A mi bányánkban sokféle munkát végeztem, amíg irodavezető lettem Vogel József után. Nekem is a bánya, a Csódi adott munkát egy életen át.”

Lejegyezte: **Hock Zsuzsa**

Évszámok...

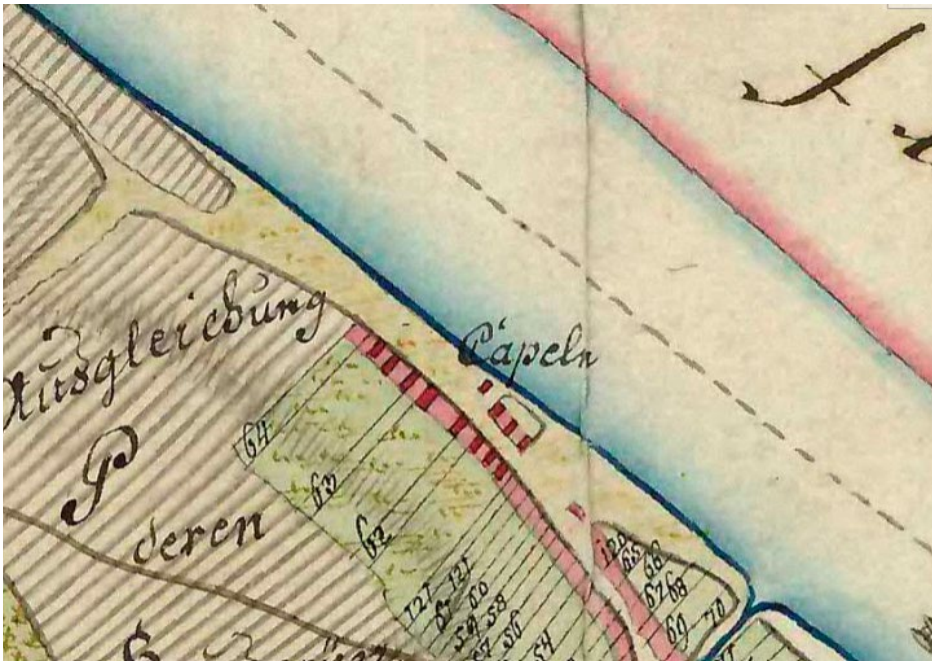

Könnyen belátható, hogy 1701-ben a református bogdányiak nem építettek későbarokk kápolnát, különösen kereszttel nem. Az első német katolikus családok 1723. májusában érkeztek ide, a későbarokk építészet az országban 1760 és 1795 közé datált.

Soós Sándor -a katolikus szakrális néprajz és művelődéstörténet kutatója- *Dunabogdány kápolnái* című publikációjában (Studia Comitatensia 32. Szentendre 2011. 64-75. oldalak) a következő szerepel a Szent Rókus-kápolnán akkor még fent lévő évszámról: *„A bejárat fölötti 1701-es évszámra csak szóbeli magyarázatot találtam."* lábjegyzetben hozzátéve: *„Ez a magyarázat a népi emlékezet némi időrendi zavarára utal: ugyanis az 1723-tól betelepült német ősök 1701-ben még nem építhettek itt kápolnát. A közölt eredetlegenda idején, a török kor végén, csak magyar ajkú lakosságot találunk."* (73. oldal)

Nézzük át kissé részletesebben, melyek ezek az évszámok.

A kápolnákról az első írásos emlékünk 1788. április 2-án a következő: *„Köszeghi Imre bogdányi [plébános] jelenti, hogy falujában két kápolna van: az egyik a jég zúdulás ellen állíttatott a község felső részén, a Duna partján, ajtaja az utcára néz, 6 embert fogadhat be; másik a falu alsó részén áll, kis toronnyal, harangocskával felsorolt, a pestis idején építették át Fábián és Sebestyén tiszteletére, 20 embert fogad be. Keresztjáró napokon ezek vannak használatban, több kápolna nincs."*

Első, török idők utáni plébánosunk Michael Frantz a romos templomot említi 1744-ben, és nem szerepelnek kápolnák az 1747-ben, 1752-ben, 1764-ben és 1771-ben készült egyházlátogatási jegyzőkönyvekben és más egyházi iratokban sem. Az egyházlátogatási jegyzőkönyvek a lélekösszeírásokkal együtt tartalmazzák a templomok, kápolnák, paplakok leírását, azok állapotát, felszereltségét, még a plébániákon lévő könyveket is feljegyezték. Az, hogy egy út szélén álló, nyilvános kápolna kimaradt volna a feljegyzésekből, jegyzőkönyvekből, az nem lehetséges: azokat felszentelték, és azokat feljegyezték. (A környéken a 18. században, legkorábban a század első felében a visegrádi Mária-kápolna, a nagymarosi és a ma látható váci Szt. Rókus-kápolna pedig 1770 körül épült. Vác fogadott ünnepéről- Szent Rókus napjáról 1744. december 31-én adott ki rendeletet gr. Althann Mihály Károly váci püspök. Hogy a veszprémi egyházmegyében volt-e ilyen rendelet, az kutatást igényel, mindenesetre az 1750-ben felszentelt veszprémi Szentháromság-szobron Szent Rókus is ábrázolva van.)

Tovább pontosítható a kápolnánk építés ideje, ha megnézzük Kneidinger András 1778-ban készült kamarai felmérési térképét, ezen már szerepel mindkét kápolna, a részleten a szóban forgó Szt. Rókus-kápolna:

Fentiek alapján a kápolna építési idejét 1771 és 1778 közé tehetjük, kialakítása megfelel az építészettörténeti korszaknak. Az építés oka is szerepel Kőszeghy plébános atya iratában: *„a jég zúdulás ellen"*. 1805-ben, az egyházlátogatási jegyzőkönyvben úgy szerepelnek a kápolnák, hogy a *„község építtette és gondozza ..."* azokat.

Földesúri kápolna építésére 1724-ből van adatunk, Zichy Péter akkor kap engedélyt az esztergomi érsektől, hogy az óbudai szőlőhegyen kápolnát építhessen- írja Gál Éva *A Zichyek és az óbudai Kiscell* című tanulmányában - testvére fogadalmát teljesítve. Az egyházi levéltárak mellett a Nemzeti Levéltárban őrzött Zichy levéltárban sincsen olyan irat, ami arról szól, hogy a bogdányi kápolna 1701-ben épült volna. De hogyan is volna ez lehetséges? Ifjabb Zichy István 1700 májusában hunyt el, 1701 márciusában történt az öröksége osztályos felosztása. Az 1700-as évek elején először a birtokközpont (1703-ig Zsámbék) betelepítése merült föl a homonnai birtokán élő földesúr részéről. Zichy Péter a Bogdányba települő „új jövevények" ügyét rendezte 1723-ban, s nagy valószínűséggel közbenjárt a török idők utáni első plébános idejövetelében, mely 1724-ben történt. Még a templom újjáépítésében részt vevő földbirtokosok között sem találjuk nevét, hiszen 1726-ban elhunyt.

Nemrégen a Bogdányi Híradóban közzétett 1701. november 8-i keltű levél a falu lakóinak nehéz helyzetéről tanúskodik, azért írnak az akkor még új földesúrnak, mert be kell zárniuk a kocsmát Szt. Mihály napján, így még a kevéske jövedelemtől is elesnek. Ugyanitt fizetendő porciókat említettek, és arról is írtak, hogy még tűzifájuk sincsen.

1701-ből név szerinti összeírásunk nincsen, csak annyit tudunk a vármegyei összeírásból, hogy 23 adózó család, az uradalmi összeírás szerint 27 család lakott abban az évben Bogdányban. Két évvel későbbi megyei összeírásban (jelzet: Pest Vármegyei Levéltár IV. 23-a. CP II. 39.) a következő családfők szerepelnek: Bartos Balázs bíró, Kovács István, Szűcs István, Jakab Miklós, Endrői (?) Kovács István, Kosztán Tamás, Polika János, Kosztán János, özvegy Pajkos *(Bajkos)* Pálné, Farkas János, Likór István, Fábián Imre, Kincso János, Tott Mihály, Nagy Bálint, Füstös István, Kincse János, Halas János, Nagy János, Juhász Márton, Varga Istok, Custos János, Fábián Samu, Molnár Mátyás, Szabó János, Szabó György, Szabó Mihály, Tott István, Horváth István, Varga György, Horvát Mihály, Cserő Mihály, valamint 11 név szerint nem említett zsellér. Bogdány lakosai ebben az időben magyarok, az itt élő családok - a 16. század vége óta- reformátusok.

A 17. századi panaszlevelek alapján a bogdányiaknak sokkal inkább a szigetségbeli falvak lakóival lehetett azonos a sorsuk, és nem a visegrádiakkal, de nézzük, mi történt a szomszédunkban 1684 és 1865 nyarán:

1684. június 13-án a Lotharingiai Károly vezette szövetséges keresztény csapatok felszabadították Visegrád várát, elfogadva a feladási feltételeket, 625 török katona indult Vácra a Szentendrei-szigeten keresztül, asszonyaikkal, gyermekeikkel, akiknek a száma 150-200 lehetett- olvashatjuk Cseke László *Visegrád ezer éve* c. almanachjában.

Hogy hol keltek át a Dunán, arra nincsenek adatok. Nem valószínű, hogy kő- vagy fahíd lett volna ezen a környéken, hajóhidakat építettek akkor.

1684. június 27-én volt a váci ütközet, 1686-ban már nem találunk török csapatokat Vácott. Az ütközetet követően a keresztény csapatok keltek át a Dunán és a Kis-Dunán, Váradoknál.

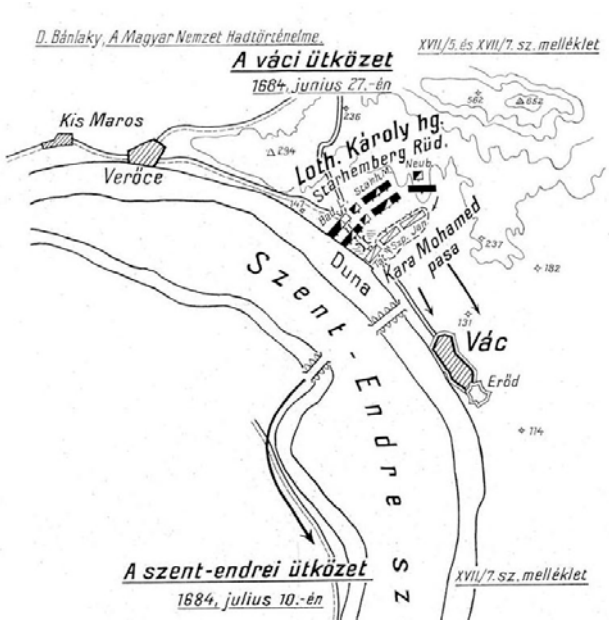

XVII/5 ÉS XVII/7. SZÁMÚ MELLÉKLET RÉSZLETE BÁNLAKY JÓZSEF: A MAGYAR NEMZET HADTÖRTÉNETE C. KÖNYVÉBŐL (BP., 1928)

Visegrádon a fegyvernyugvás rövid ideig tartott, 1685. júniusában török csapat jelent meg a vár falainál, egy hónappal később Budáról janicsárok csatlakoztak hozzájuk.

„A védőket Johann Esias von Bischoffhausen vezette. Július 22-én esett el az Alsóvár, a Fellegvárat több napig lőtték. Az esztergomi oldalon álló tornyot aláaknázták, és a robbanás a várfalat is ledöntötte. Egyes források szerint 40 védő halt meg, és további 40 sebesült meg ekkor. Augusztus 4-én adták fel a védők a várat, és fegyvereiket megtartva hajón távoztak. Bischoffhausen kapitány ellen vizsgálat indult, de a végén felmentették bátor helytállása miatt. A törökök a rommá lett várat nem akarták megtartani, Érsekújvár elvesztése után az őrségét visszavonták Budára." – írja Szöllősi Gábor a varlexikon.hu oldalán. 1685. augusztus közepén véget ért Visegrád török megszállása.

Esztergom török alóli felszabadulása 1863. október végén történt. 1865. augusztusában a török megkísérelte a visszavételt, azonban ez nem járt sikerrel.

Mint jól tudjuk, Buda visszafoglalása három hónapos ostrom után, 1686. szeptember 2-án történt.

A fent leírtakban minden megvan, a Szentendrei-szigetre átkelő gyerekek, a janicsárok, a 40 keresztény halála, a váci török csapatok, ám egyik esemény sem hozható összefüggésbe 1686-tal és 1701-gyel, de még a jóval később épült kápolna helyszínével sem.

A visegrádi alsóvár külső falától nem messze, 1968-ban csatornaépítés során találtak csontvázakat, a korábbi leletekkel együtt egy esetleges 17-18. századi temetőről számolt be Szőke Mátyás. Ő 1970-ben járt Bogdányban, ugyanis abban az évben a római erőd maradványaitól nem messze, tavaszi szántás során fordult ki a földből egy Silvanus-szentély építési feliratos köve Kr. u. 249-ből. (Sz. Burger Alice szerk. Régészeti Füzetek I/22. 96. oldal és I/24. kötet 31. oldal) A római kori feliratos kövön kívül más lelet bejelentése Dunabogdányból abban az évben nem történt. (Ferenczy Múzeum 2010-ben kelt levele, Magyar Nemzeti Múzeum régészeti adatbázisa)

Magyar Eszter *Visegrád története 1684-1756* című könyvében szerepel, hogy 1701-ben a visegrádiaknak van hova istentiszteletre járniuk, valamint az is, hogy a későbbi iskola helyén lévő plébániatemplom 1712-re készül el. Ugyanitt ismertetett egy 1699-es leírás, melyben rögzítik Visegrád népességének nemzetiségi összetételét: németek, magyarok és rácok éltek ott.

Egy régészeti lelet korának, egy épület, építmény építési korszakainak meghatározása komoly szaktudást igényel. Bejelentés, régészeti feltárás hiányában műemlékes szakemberek sem indítottak vizsgálatot a kápolna adatainak kiegészítésére, megváltoztatására. A kápolna 1701-es építésére vonatkozó irat, kézirat, publikáció nem volt fellelhető az Országos Műemlékvédelmi Hivatal dokumentáció- és irattárában. A műemléki gyakorlat szerint egy műemlékre kerülő feliraton, táblán, ha az előző épület már nem látható, feltüntetésre kerül, hogy *ezen a helyen állt*..., vagy megjelölik az *átépítés* tényét. Korábbi évszám önmagában nem kerülhet későbbi építésűre, ekként volt régebben is. Erre példa a Szent Fábián- és Sebestyén-kápolnánk, ahol nem az első kápolna építési évét, hanem az átépítését, 1844-et vésték be a kapu kőkeretébe. Egy 1980-as években készült fénykép pusztán állapotot rögzít, az nem jelent műemléki bizonyítékot, egy több száz évvel ezelőtti esemény leírása pedig az esemény korára nem történeti forrás.

Annak idején Bergmann Feri bácsival többször beszélgettem, kaptam tőle megbízásokat is, hogy nézzek utána egy-két dolognak a levéltárakban. Több ízben bemutatta az egyházi gyűjteményt, 1701-es évszám bevésetű kettős keresztre nem emlékszem. Nekem azt mondta, hogy volt a kápolnában egy kő, melyre ez az évszám volt rávésve. A 2016-os árvíz után és a helyreállítás előtt a kápolnában nem vált láthatóvá ilyen. Egy datált kereszt vagy kő másodlagos beépítése előfordulhat, attól még a teljes építmény építési ideje eltérhet.

Feri bácsit sokan szerettük, rengeteget dolgozott, segítőkészsége híres volt. Különösen a régi dolgokról beszélgetett szívesen, a török idők története foglalkoztatta leginkább. Abban teljességgel igaza volt, hogy az 1958-ban megjelent műemléki topográfiában -azontúl, hogy a szent nevét elírták, – a megjelölt 19. század eleje, építési évre késői.

Hogy mit rejt a föld valójában, az majd talán a – reményeink szerint nemsokára sorra kerülő – víznyomócső cseréjénél kiderül.

Végezetül egy kis pontosítás. Az 1668-as vármegyei vizsgálat 23 oldalas összefűzött jegyzőkönyve fennmaradt. A vizsgálat úgy történt, hogy a falvak elöljáróit Fülekre rendelték, akiknek pontokban összeszedett kérdéssorra kellett választ adniuk, a magyar nyelvűben 11 kérdés szerepel, a latin nyelvűben 17. A magyar nyelvű forrást Purjesz István közölte, *A török hódoltság Pest megyében a XVII. század második felében: Pest megye 1688. évi vizsgálati jegyzőkönyve a török ellen* című tanulmányában, mely a Levéltári Közlemények 28. kötetében jelent meg 1958-ban, majd különnyomat is készült.

Bogdányból *Stephnus Czizmadia* és *Gregorius Philöph* jelentek meg a vármegye elöljárói előtt, és azokra a kérdésekre adtak válaszokat, amik a bogdányiakkal történtek vagy hallottak róla. Így az adófizetések változásával, a szekerezésekkel, hajóvontatással, gabonával kapcsolatban számoltak be károkról. Hallották az újvári (Érsekújvár) szekerezésnél a *„keresztyén munkásak veszedelmit"*, de azok számát nem tudták.

A 4. kérdés így szólt: *„Tudod-é, hogy ha valamely ember meg talál halni valamely török jószágában, avagy az hideg miatt vagy víz miatt, avagy tolvajok miatt el talál veszni, képtelen summa pénzt kíván s elvészen az szegény ember haláláért?"* Erre a kérdésre mondták el a pásztor gyermekének esetét, hozzátéve, hogy *„ ...mégis az török megvette az díját ezen falubelieken, úgymint fl. 45."* így szerepel a Pest Megye Monográfiája I/2. kötet 328. oldalán az idézet, Hegyi Klára *Az oszmán hatalom berendezkedése és működése* c. tanulmányában – vagyis a török által elveszejtett gyermek után még fizetni is kellett a falubelieknek.

Vogel Andrea

Kudarcra ítélő küldetés

Az ember korban gazdagodva egyre jobban látja a világban annak rendjét és a visszatérő hibákat, melyek makacsul dacolnak ezzel a renddel. Egyik ilyen emberi mintázat a másiknak kudarcra ítélő befolyásolása. Nem egy alkalommal láttam olyan tanácsot, utasítást, parancsot, amely a másikat olyan helyzetbe hozza, hogy esélye nincsen a sikerre, sőt, a túlélésre sem. A rossz tanács önmagában nyilván nem garancia a sikertelenségre, ha egyébként viszonylag független gondolkodású és működésű emberről van szó. A tanács jelentősen befolyásolhat, mégis mindenki maga felel a tettéért. Nyilvánvalóan a könnyen befolyásolható emberek, akiknek nincsen tudásuk, belső stratégiájuk és abban való kitartáshoz erejük, könnyen sodródnak kellemetlen vizekre, adott esetben még kútba is ugranak mások javallatára. A garantált bukás azonban ott lép életbe, ha erőnek erejével, parancsba kapja valaki a végzetes tanácsot.

Rengeteget láttam ilyet, mikor egy alkalmazottat nem engedtek saját megfontolásból, sokat próbált tudásból, szakértelemből dolgozni, hanem kézi vezérléssel akarták keresztülverni a vezető elképzelését. Ha ez hibás volt, hát az alkalmazott nyilván kudarcot vallott. De az igazi kudarc, hogy ezért nem a vezető vonta le a tanulságot, hanem őt menesztették mint alkalmatlant. Pedig szegény arra nem volt csak felvértezve, hogy egy halálra ítélt ötletet képes legyen győzelemre vinni. Gondolnánk, hogy a sokadik elhasznált alkalmazott után átgondolja a vezető, és egy újítással hagyná a szerencsétlent önjáróan működni. Nem láttam ilyenre példát. Tudjuk, vannak emberek, akik minden nyomorukért, sikertelenségükért másokat okolnak, és az sem tűnik fel, ha folyamatosan ugyanazokkal a hibákkal ostorozzák magukat. Mégsem ismerik fel ezt, és folytatják kitartóan az önsanyargatást, mert jobban ragaszkodnak a vélt igazukhoz, mint a tapasztalathoz. Vannak belső tartással és koncepcióval rendelkező alkalmazottak, akik kitartanak maguk mellett. Nos, számukra ez talán a legrosszabb választás, mert akkor rövidebb úton penderülnek ki mint ellenszegülők.

Egyik szélsőséges magatartásforma sem igazán üdvözítő. A minden áron akaratát másikra kényszerítő vezető, aki utasításaival már a tizedik alkalmazottat őrli fel, talán szerezhetne kis alázatot a másik elképzelése iránt. Az a vezető, akinek beosztottjai rendszeresen sikeresek az utasítások végrehajtásával, az talán lehet kicsit határozottabb, mert mindkettőjük érdekét szolgálja a vezényszavak követése. Gyakran éppen ezek a vezetők rendelkeznek azzal az alázattal és annyi kockázatvállalási kedvvel, hogy kísérletezzenek, és teret adjanak az alulról jövő kezdeményezéseknek, még ha nem is hisznek rögtön az új szemlélet gyümölcseiben.

Ugyanezt tudom elmondani a beosztottnak is. Ha sikeres munkahelyre kerül, ahol a kollégák eredményesen működnek, ott talán érdemes hallgatni a vezetőre, és alázattal, szerényen elővezetni a saját kezdeményezéseket.

Nincsenek csodák, ezen kedvező jelenségek a normális emberi együttműködésen alapulnak, melyek akkor is érvényesek, ha alá- fölé rendeltségi kapcsolatban állnak.

Láttam a nap alatt olyat is, amikor nemcsak a rossz irányokban makacsul kitartó vezető okozza a rendszeres bukást az alkalmazottak körében, hanem, nehezen érthető módon, tudatosan végez ilyen rombolást a beosztott egyén vagy egész szervezet működésében. Itt a cél általában az, hogy bebizonyítsa az illető alkalmatlanságát, vagy, hogy az adott szervezetet felszámolhassa. Egy vezetőnek lehet rövidebb és emberségesebb módja is, hiszen hatalmában áll, hogy egy foglalkoztatást vagy szervezetet akár önkényesen, indoklás nélkül beszüntessen. De ha éppenséggel nincsen közvetlen hatalma, joga ehhez, akkor csak ez lehet a módja, hogy valakit vagy valamilyen szervezetet ellehetetlenítsen.

Ezért igen fontos az embernek a helytállása, hogy szakmájához értőnek gyakran nyilvánvaló bármilyen alulról, felülről, kívülről, belülről eredő kudarcküldetésnek ellenálljon minden körülmények között, addig, amíg munkakörében meghagyják.

Velem is előfordult, hogy évekig kitartottam a kudarcos küldetésekkel szemben. Különösen érdekes az ilyen helyzet, amikor a vezető tudja, hogy az illetőnek olyan tudása, gyakorlata, sőt érdemei vannak, amihez ő nem ér fel, mégis át akarja erőltetni az akaratát. De a mai világban nem ritkaság, hogy valaki minden előzetes ismeret, tájékozódás, tapasztalat nélkül akarja szándékait keresztülvinni. Sokszor azzal sincsenek tisztában, hogy az valóban jó lenne nekik vagy sem, nemhogy az érdekelné, elérhető-e, mibe kerülne, és milyen mellékhatásai lennének.

Bölcsesség, tapasztalat és ebből fakadó igazságosság sosem párosulhat erőszakkal.

Hidas András
www.templomlepcso.hu

VÁLLALUNK: bádogos munkát, tetőfedést, ácsmunkát, tetőszigetelést, állványbérbeadást

Deliépker Kft. 06 (70) 578 1468

BÉRELHETŐ

RAKTÁRAK, TÁROLÓK, MŰHELYEK
5-300m2

PARKOLÁS, DEPÓZÁS
MUNKAGÉPEK, TEHERJÁRMŰVEK SZÁMÁRA
2000m2-ig

TÉLI-NYÁRI HAJÓTÁROLÁS
TÉRSZINEN / FEDETT / ZÁRT HELYEN

DUNABOGDÁNY, IPARTELEP

menaxkft@gmail.com
06203307282

FILMIO Moziklub

VASÁRNAP ESTI FILMEK

VÁLOGATÁS AZ ELMÚLT ÉVTIZED
LEGJOBB MAGYAR FILMJEIBŐL

Enyedi Ildikó:
TESTRŐL ÉS LÉLEKRŐL
2026. NOVEMBER 1. // 18:00 //KÖNYVTÁR

Bergendy Péter:
A VIZSGA
2026. NOVEMBER 8. // 18:00 //KÖNYVTÁR

Kis Hajni:
KÜLÖN FALKA
2026. NOVEMBER 15. // 18:00 //KÖNYVTÁR

Bernáth Szilárd:
LARRY
2026. NOVEMBER 22. // 18:00 //KÖNYVTÁR

Bodzsár Márk:
DRAKULICS ELVTÁRS
2026. DECEMBER 6. // 18:00 //KÖNYVTÁR

A belépés díjtalan

FILMKLUBVEZETŐ:
SZÉKELYHIDI-CSÁFORDA MÓNIKA
OLGYAY JÁNOS

filmio.hu – A magyar filmek otthona.

A Petőfi Kulturális Program a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatásával, a Nemzeti Művelődési Intézet koordinációjában valósul meg.

Forrest Gump
amerikai filmdráma
1994, hossza: 142 perc
Rendező: Robert Zemeckis
Zene: Alan Silvestri

"Csak az a hülye, aki hülyeséget csinál", állítja a film főhőse, Forrest, amikor egy idegennel a buszmegállóban az intelligenciaszintjéről beszél.

Annak ellenére, hogy az IQ-ja alacsonyabb az átlagosnál, Forrest varázslatos életet él: egyetemen tanul, harcol a vietnami háborúban, megfordul az amerikai elnöknél, megfejti a Watergate-ügyet, oda-vissza átfutja az Államokat, míg végül befektető lesz az Apple-nél.

A sors olyan jelentős személyiségekkel hozza össze, mint Elvis Presley, J.F. Kennedy vagy Richard Nixon. Vajon a jámbor, butuska fiú békére lelhet fiatalkori szerelme, Jenny karjaiban?

November 10./Kedd/ 18:00/ Könyvtár

MÁRTON-NAP

NOVEMBER 11. (SZERDA)

Laternenumzug - Lámpás felvonulás

17.00 - a Katolikus Templomban az iskolások rövid, zenés, német nyelvű műsort adnak. A felvonulás után a Rendezvénytéren a gyerekeket kakaós csigával és teával várjuk, a felnőtteket forralt borral és zsíros kenyérrel kínáljuk.

Teile dein Licht!

A szorgalmasan elkészített lámpásaitokat a felvonulás után rakjátok ki otthonaitok ablakába, hogy a fények a bizakodás jelképei lehessenek és azokat községünk minden lakója megcsodálhassa.

Alkotópályázat - Márton legendája életre kel

Idén egy különleges Márton-napi alkotóversenyre hívunk mindenkit, ahol **a libáé a főszerep!** Készíts egyedi alkotást fából, papírból, textilből, termésekből vagy akár újrahasznosított anyagokból! Lehet lámpás, térbeli jelenet, dísztárgy, sütemény vagy bármi más, ami Márton napjához kapcsolódik. Ne hiányozzon a liba!

A beérkezett alkotásokból kiállítást rendezünk, Minden nevező ajándékot kap!
További részletek az óvodában és az iskolában!

Dunabogdány
Német Nemzetiségi Önkormányzat

A rendezvény ingyenes, adományokat a helyszínen elfogadunk!

Donauknie Tanzgruppe

Erzsébet bál

2026. 11. 21.

Kapunyitás: 19:00
Helyszín: Művelődési ház
Zenél a: Szomorer Jungs
20:00 – 02:00

A rendezvény ideje alatt büfé üzemel.

Tombola
értékes nyereményekkel!

Belépőjegy:
6000.-

Jegyek kaphatóak:
Bucsánszki - Lang Krisztina
30/483 0650
Földesné Rudolf Brigitta
30/480 7266
Balázs Mónika
20/480 9986

VÉRADÁS

Adományozz egészséget. Aki vért ad, életet ad!

A véradásra hozd magaddal a személyi igazolványodat, TAJ-és lakcímkártyádat!

Véradás helye: **Művelődési Ház Dunabogdány**
Kossuth Lajos út 93.

Véradás ideje: **2026.11.27.** péntek
15.30-18.00

szervező: MAGYAR VÖRÖSKERESZT VÉRADÁS

szakmai partner: ORSZÁGOS VÉRELLÁTÓ SZOLGÁLAT

www.veradas.hu

https://www.facebook.com/onkentes.veradas Keresd applikációnkat a Google Play-en, az App Store-ban és a Windows Marketplace-en.

Dunabogdányi Óvodáért Alapítvány

DUNABOGDÁNYI NÉMET NEMZETISÉGI ÓVODA

Szeretettel várunk mindenkit óvodánkba!

Adventi VÁSÁR

ÉS ADVENTI MESEABLAK

IDŐPONT
2026. december 2.
16 óra

HELYSZÍN
Dunabogdányi Német Nemzetiségi Óvoda

ADVENTI MESEABLAK
Mesék, meglepetések a kicsiknek

TÁRSASJÁTÉK ÉS PLÜSS ADOMÁNYOKAT VÁRUNK A VÁSÁRRA!

Ha van otthon jó állapotú, már nem használt társasjátékod vagy plüssjátékod, kérjük, hozd el, hogy más gyermeknek is örömet szerezzen!

Közösség Támogatás Szebb jövő

GYERMEKEINKÉRT ♥ DUNABOGDÁNYÉRT ♥ EGYÜTT

BOGDÁNYI ADVENTI VÁSÁR

2026. december 5-én a Művelődési Házban

JELENTKEZZ EGYEDI KÉZMŰVES TERMÉKEIDDEL A KARÁCSONYI VÁSÁRBA!

Jelentkezés: Dani Viki • +36 30 3450354
viksid@gmail.com • Határidő: november 20.

Dunabogdányi Óvodáért Alapítvány

Közösség Támogatás Szebb jövő

Egy este, amikor nem az óvodába jövünk a gyerekért, hanem táncolni jövünk az óvodáért!

TRUCK STOP
GOOD PEOPLE GREAT ROADS BETTER TOMORROW

ALAPÍTVÁNYI Bál

MUSIC
DANCE
TRUCKS
FRIENDS
GOOD VIBES

COUNTRY & TRUCKER PARTY

★ JÓ TÁRSASÁGÉRT, MÉG SZEBB JÖVŐÉRT! ★

IDŐPONT
2027. január 23.
19 óra

HELYSZÍN
Dunabogdány Művelődési Ház

BELÉPŐJEGY
12 000 Ft

VACSORA
• Gulyásleves
• Rántottas tál

TOMBOLA
Értékes nyereményekkel!

Találkozzunk a bálon! ♥

COUNTRY ROADS BRING PEOPLE TOGETHER ♥

TRUCKERS MAKE A BETTER TOMORROW

DIESEL FUELED GOOD PEOPLE

ROUTE 66

KEEP ON TRUCKING

GYERMEKEINKÉRT ★ DUNABOGDÁNYÉRT ★ EGYÜTT